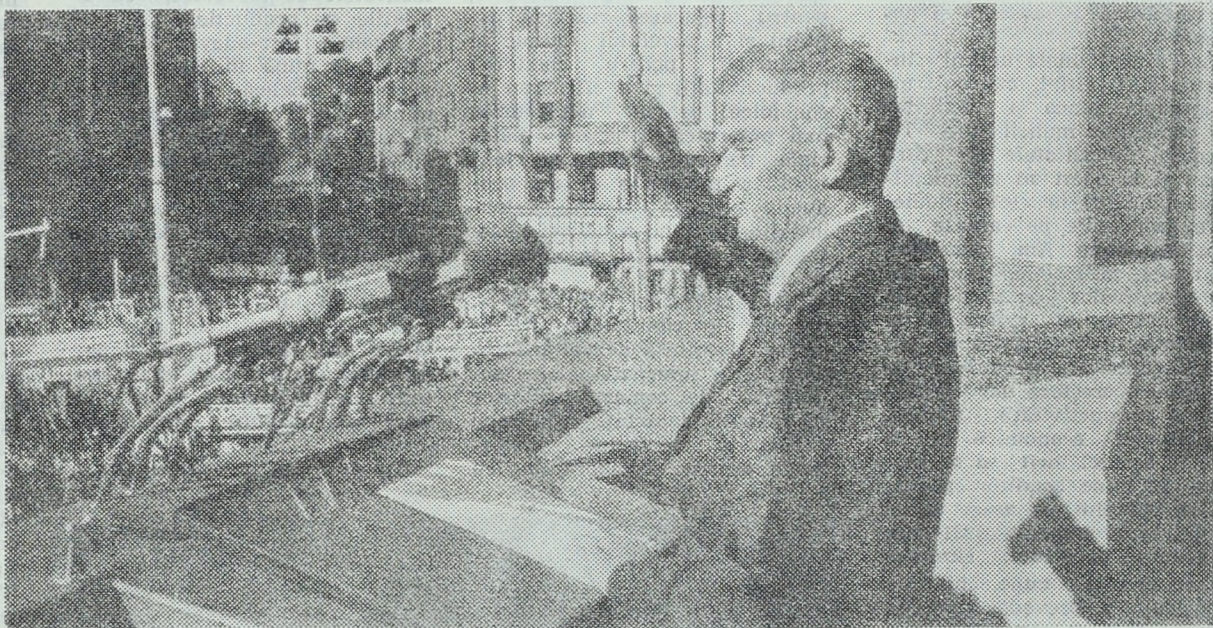

INTR-O ATMOSFERĂ DE VIBRANT PATRIOTISM, DE ADEZIUNE DEPLINĂ LA HOTĂRÎREA COMUNIȘTILOR, A ÎNTREGULUI POPOR, PRIVIND REALEGEREA CELUI MAI IUBIT FIU AL NAȚIUNII NOASTRE SOCIALISTE ÎN FUNCȚIA SUPREMĂ DE PARTID, DE ANGAJARE PENTRU ÎNTIMPINAREA CELUI DE-AL XIII-LEA CONGRES AL PARTIDULUI CU NOI SUCESE ÎN MUNCA ȘI ÎNVĂȚĂTURĂ, ÎN PREZENȚA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU A AVUT LOC LA TIMIȘOARA DESCHIDEREA ANULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT

1984—1985

15 septembrie 1984. Moment memorabil în istoria nouă a României: la marea adunare populară prilejuită de deschiderea noului an de învățămînt în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu, mii de oameni ai muncii tineri, elevi și studenți și-au exprimat deplină adeziune la hotărîrea comuniștilor, a întregului popor, privind realegera celui mai iubit fiu al națiunii în funcția de secretar general al partidului.

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Dragi tovarăși și prieteni,

Am deosebită plăcere de a vă adresa dumneavoastră, participanților la această mare adunare populară, tuturor locuitorilor din municipiul Timișoara și din județul Timiș un salut călduros, revoluționar, împreună cu cele mai bune urări. (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaulescu — P.C.R.!", Ceaușescu și poporul!“).

Ne aflăm la Timișoara pentru deschiderea anului de învățămînt 1984-1985. Aș dori ca, de la această mare adunare populară, să adresez, cu acest prilej, tuturor elevilor și studenților, tuturor cadrelor didactice din Timișoara și din întreaga țară, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și al guvernului, precum și al meu personal, ce-

le mai calde felicitări și urarea ca în noul an școlar să obțină rezultate cât mai bune în întregul sistem de învățămînt, o ridicare la un nivel și mai înalt al învățămîntului superior din țara noastră, în concordanță cu cerințele actualei etape de dezvoltare a României. (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaulescu și poporul!“).

În zilele anterioare deschiderii anului de învățămînt am efectuat și o vizită de lucru, am înmînat celor trei unități agricole care au obținut, la griu, o recoltă de peste 8.000 de kg la hectar, înaltul titlu de „Erou al Muncii Socialiste“. Printre acestea se numără cooperativa Topolovățu Mare din județul Timiș și două cooperative din județul Arad — „Ogorul“ și „Steagul roșu“ din

comuna Pecica.

Așa cum am menționat la adunările cu țărînimca din cele două județe, această realizare — de a obține 8.000 de kg de griu la hectar — constituie un exemplu al posibilităților mari pe care le are agricultura noastră socialistă, al perspectivelor înfăptuirii în bune condiții a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului privind noua revoluție agrară. Prin această nouă revoluție agrară înțelegem o schimbare fundamentală a agriculturii noastre în noua etapă de dezvoltare a României, care să asigure recolte bogate, în toate sectoarele, și să creeze condițiile pentru sporirea contribuției agriculturii la dezvoltarea generală

(Cont. în pag. a II-a)

EPOCA CEAUȘESCU

Traversînd acest an marcat de evenimente politice majore, — cea de-a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 și lucrările celui de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român — generația noastră este profund recunoscătoare pentru tot ceea ce fac pentru ea secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, statul și partidul nostru comunist.

Și este o mîndrie să spunem că EPOCA CEAUȘESCU înseamnă pentru noi toți o epocă fără precedent în istoria patriei, o epocă de rară clarviziune și rodnicie. Studenția noastră se bucură acum de cele mai bune condiții de studiu, înalta pregătire a cadrelor universitare, fondul de carte al bibliotecilor, spațiul amfiteatrelor, al atelierelor și pregătirea noastră profesională demonstrînd-o pe deplin.

Epoca pe care o trăim este epoca formării omului nou al societății socialiste multilateral dezvoltate. Acest proces istoric presupune existența unui romantism revoluționar matur și responsabil.

Tocmai aceștia credem că sînt parametrii în care se înscriu viața și munca studenților, parametri ai eficienței și, totodată, ai recunoștinței pentru condițiile excepționale de care tineretul nostru se bucură în această epocă despre care grăitoare este sintagma: EPOCA CEAUȘESCU.

FORUM STUDENTESC ■

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

a țării, la asigurarea unei aprovizionări a populației cu tot ce este necesar.

Doresc, ca și de la această mare adunare populară, să adresez, încă o dată, felicitări celor trei unități, întregii țărâni, pentru rezultatele obținute în acest an în agricultură și să-i urez să obțină recolte tot mai mari, astfel ca, anul viitor, să putem, într-adevăr, să avem un număr mult mai mare de unități care să primească înaltul titlu de „Erou al Muncii Socialiste”. (Aplauze și urale prelungește; se scandează „Ceaușescu și poporul!”).

Am vizitat unele unități industriale. Dealtfel, cunosc îndepărate munca și activitatea oamenilor muncii din Timișoara, rezultatele pe care le au și în acest an în îndeplinirea planului în toate domeniile. Impresiile pe care le avem sînt bune. Am constatat, cu multă satisfacție, preocuparea colectivelor de muncă din Timișoara de a ridica la un nivel mai înalt calitatea și nivelul tehnic al producției, de a obține o creștere mai puternică a productivității muncii, a eficienței economice, de a face în așa fel încît să se realizeze în bune condiții prevederile planului pe acest an și pe întregul cincinal 1981-1985. În general, pe 8 luni, Timișoara are rezultate bune, chiar o depășire a prevederilor de plan — ceea ce constituie garanția realizării planului pe întregul an și a trecerii în condiții bune la îndeplinirea obiectivelor și sarcinilor ultimului an al cincinalului.

Aș dori ca, de la această mare adunare populară, să adresez muncitorilor, intelectualilor, tehnicienilor din toate unitățile din Timișoara și din județul Timiș, felicitări pentru realizările obținute pînă acum și urarea de a obține rezultate tot mai bune în toate domeniile de activitate. (Aplauze și urale puternice, prelungește; se scandează îndelung: „Ceaușescu — P.C.R.!” „Ceaușescu și poporul!”).

În general, în întreaga țară, pe primele 8 luni, planul s-a realizat în bune condiții, cu o anumită depășire, ceea ce constituie o bază sigură a îndeplinirii planului pe 1984 și a realizării în bune condiții a întregului plan cincinal 1981-1985.

Iată de ce, de la această mare adunare populară din Timișoara, doresc să adresez clasei muncitoare, tehnicienilor, inginerilor, intelectualității din toate sectoarele, felicitări pentru rezultatele obținute și urarea de noi și noi succese în realizarea planului, în dezvoltarea economico-socială a patriei noastre. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung: „Ceaușescu — P.C.R.!” „Ceaușescu și poporul!”).

Deși în acest cincinal a trebuit să învingem o serie de greutăți — la care m-am referit în mai multe rânduri — datorită acțiunii ferme a tuturor oamenilor muncii în îndeplinirea politicii partidului, am reușit să depășim multe din aceste greutăți și, pe ansamblu, să obținem rezultate bune în dezvoltarea economico-socială a patriei. Pe această bază, am putut aplica și măsurile privind creșterea retribuției tuturor categoriilor de oameni ai muncii, care, acum, la încheierea acestei acțiuni, se materializează într-o creștere a retribuției cu 6 la sută precum și într-o creștere corespunzătoare a tuturor pensiilor. Această nouă măsură privind creșterea nivelului de trai al poporului este rezultatul politicii consecvente a partidului nostru, de dezvoltare a forțelor de producție, de ridicare continuă a nivelului general al

patriei, al creșterii avuției naționale și a venitului național, — al realizării, pe această bază, a dezvoltării economico-sociale, cit și a bunăstării materiale și spirituale a poporului, — telul suprem al politicii partidului nostru, esența societății socialiste multilaterale dezvoltate pe care o edificăm în România. (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaușescu — P.C.R.!” „Ceaușescu și poporul!”).

Bazindu-ne pe realizările de pînă acum, trebuie să acționăm cu toată hotărîrea pentru îndeplinirea neabătută a planului cincinal în toate domeniile, pentru asigurarea ridicării calității și a nivelului tehnic al producției, pentru creșterea productivității și a eficienței economice, pentru dezvoltarea mai puternică a bazei materiale, pentru reducerea cheltuielilor materiale și de producție — calea sigură a înaintării continue a patriei noastre spre noi culmi de progres și civilizație.

În același timp, trebuie să acordăm, în continuare, o atenție deosebită dezvoltării colaborării internaționale, activității de comerț exterior și, în mod deosebit, realizării exportului, ca factor important pentru colaborarea cu

se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.!”; „Ceaușescu și poporul!”).

Am vizitat, în Timișoara, două unități de învățămînt superior — Institutul agronomic și Politehnica — precum și un liceu industrial. Am constatat, și cu acest prilej, cu multă satisfacție, rezultatele obținute în procesul de învățămînt, în legarea mai strînsă a învățămîntului cu producția și cu știința, precum și preocupările de a crește participarea, îndeosebi a învățămîntului superior, la activitatea de cercetare științifică, în strînsă colaborare cu institutele de cercetare, cu unitățile de producție.

Avem, într-adevăr, o bază materială bună în întregul învățămînt, inclusiv în învățămîntul superior. Consider că această bază tehnico-materială, cadrele de care dispunem în sistemul de învățămînt, nivelul de cunoștințe profesionale și științifice ne dau posibilitatea să privim cu încredere perspectiva dezvoltării învățămîntului românesc, îndeplinirea neabătută a sarcinilor puse de partid, de poporul nostru, privind creșterea continuă a rolului școlii în întreaga dezvoltare economico-socială.

Așa cum am menționat, dragi

toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, pentru asigurarea dezvoltării economico-sociale a patriei noastre socialiste. (Aplauze și urale puternice, îndelungate; se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.!”).

Dragi tovarăși și prieteni,

Acum, la deschiderea noului an de învățămînt, putem afirma, cu îndreptățită mîndrie, că, între marile îndepliniri ale poporului și partidului nostru, se numără și puternica dezvoltare a învățămîntului românesc de toate gradele. În anii socialismului am creat un sistem modern de învățămînt, care cuprinde astăzi peste 25 la sută din populația țării și asigură o temeinică pregătire întregului nostru tineret. Cadrele necesare pentru toate domeniile de activitate. Putem afirma, fără teama de a greși, că dacă nu am fi realizat aceste succese importante în învățămînt, dacă nu am fi îndeplinit — așa putea spune — această revoluție în transformarea învățămîntului românesc, nu am fi putut obține nici celelalte realizări în dezvoltarea economico-socială a patriei. Tocmai pe baza învățămîntului modern, a cercetării, a științei, am putut realiza marile transformări revoluționare din România. Și viitorul dezvoltării patriei noastre, făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și trecerea la edificarea comunismului nu se pot baza decît pe un învățămînt modern, pe o înaltă știință și cunoaștere în toate domeniile de activitate! (Urale și aplauze puternice;

toarăși și prieteni, fără o ridicare puternică a nivelului de cunoștințe profesionale, tehnice și științifice, nu putem soluționa în mod corespunzător marile probleme cuprinse în Programul partidului, nu putem edifica cea mai înaintată societate din lume. Tot ceea ce am realizat este rezultatul muncii. Munca constituie factorul hotărîtor al dezvoltării societății noastre, ca, dealtfel, al oricărei societăți. Numai că munca se transformă și ea continuu — de la munca simplă, la munca complexă, baza pe o tehnică înaltă, care trebuie cunoscută și stăpînită, pe înalte tehnologii și cunoștințe profesionale și tehnice. Deci, trebuie să punem la baza întregii activități munca complexă, — cu tot ceea ce se cuprinde în aceasta — unind munca cu știința și cultura, ca factori fundamentali ai dezvoltării, cu spiritul revoluționar, cu educația comunistă, cu atitudinea revoluționară în muncă, în toate sectoarele de activitate.

Acum, la deschiderea anului de învățămînt, cu atît mai mult trebuie să subliniem că procesul revoluționar de transformare a societății românești și de îndeplinire a comunismului presupune profunde schimbări în toate domeniile de activitate. Am realizat multe, dar mai avem încă un drum lung de străbătut. Toate aceste transformări pot fi realizate numai menținînd și dezvoltînd continuu spiritul revoluționar în muncă, în știință, în cultură, în viață. Nu numai că nu s-a încheiat procesul luptei revoluționare, dim-

potrivă, el a căpătat noi dimensiuni, și, cu atît mai mult, tineretul patriei noastre trebuie să-și propună de a-și însuși și de a acționa în spiritul revoluționar! Făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, edificarea comunismului în România, presupun acțiuni revoluționare, dăruire revoluționară din partea tuturor cetățenilor patriei, și — mă adresez acum tineretului — cere un tineret erou, gata să facă totul pentru a cuceri cele mai înalte culmi ale progresului, ale tehnicii, ale științei, ale cunoașterii umane în general, pentru a acționa ca revoluționari și a fi gata să facă totul pentru patrie, pentru popor, pentru bunăstarea și fericirea națiunii noastre, pentru independența și suveranitatea României, pentru pace în lume! (Urale și aplauze puternice, se scandează îndelung „Ceaușescu — pace!”).

Acum, la deschiderea noului an de învățămînt, doresc să menționez, încă o dată, rolul deosebit de important pe care îl au cadrele didactice — începînd cu educatorii, cu învățătorii, cu profesorii din învățămîntul gimnazial, din învățămîntul liceal și cadrele din învățămîntul superior, de la asistent pînă la profesorul universitar. Tuturor le revine o înaltă răspundere patriotică de a crește și educa tînăra generație, de a forma tineretul patriei noastre pentru muncă, pentru viață — cuprinzînd în muncă și știință și cultura, pentru că și acestea sînt o formă de manifestare a muncii creatoare a fiecărui popor. Deci trebuie să punem pe primul plan munca, munca și iar munca, dragostea pentru a crea continuu noi și noi bunuri materiale și spirituale, dorința de autodepășire. Mi-a făcut o mare plăcere să constat, într-o expoziție la școala pe care am vizitat-o ieri, preocupările copiilor și dorința lor de a cunoaște și de a produce noi și noi lucruri, în diferite domenii de activitate. Trebuie ca această orientare și preocupare să devină trăsătura fundamentală a învățămîntului românesc.

Trebuie să educăm copiii și să dezvoltăm la aceștia dragostea de muncă în toate domeniile, acolo unde are nevoie societatea noastră socialistă, în raport cu diviziunea muncii care se creează ca rezultat al dezvoltării generale. Munca în agricultură nu este cu nimic mai prejos decît în electronică; dacă vreți, chiar, în multe privințe ea este mai importantă, pentru că nu este vorba numai de producții de 3.000 de kg la grîu sau de 20.000 kg porumb la hectar; dar este vorba de cunoașterea biologiei, de cunoașterea tainelor plantelor, deci de cunoașterea tainelor naturii — și aceasta înseamnă un nivel înalt al agriculturii noastre și al lucrătorilor din agricultură.

Diviziunea muncii cere, desigur, specializarea în diferite domenii; dar, în fiecare domeniu, se cere cunoaștere și acțiune revoluționară pentru a stăpîni cuceririle științei, pentru noi descoperiri. Numai așa se poate acționa în spirit revoluționar! Cine se mulțumește cu ce s-a realizat nu va putea fi revoluționar, în nici un domeniu! Numai cel care este permanent în căutarea noului și cel care este dornic să promoveze noul și în știință, și în cultură, și în muncă, și în agricultură, și în electronică, și în politică, precum și în alte sectoare, numai acela poate fi cu adevărat revoluționar! (Aplauze și urale puternice, îndelungate; se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.!” „Ceaușescu și poporul!”).

Cred că nu e nevoie să mai subliniez că, cerînd tuturor cadrelor didactice să educe tiner-

retul, copiii, în spirit revoluționar, aceasta presupune ca, în primul rînd, ele însele să acționeze întotdeauna ca revoluționari, să lupte pentru a-și perfecționa cunoștințele, pentru nou, pentru a reuși, în acest fel, să-și îndeplinească misiunea nobilă și de onoare față de tineret, față de viitorul poporului nostru! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung: „Ceaușescu — tinerii!” „Ceaușescu — P.C.R.!”).

Doresc, de la această mare adunare populară, să exprim convingerea că toate cadrele didactice, de toate gradele, vor acționa în așa fel încît își vor îndeplini cu cinste misiunea și rolul pe care-l au în societatea noastră, că vor face totul pentru a îndeplini neabătut politica partidului de ridicare a cunoștințelor și de formare a conștiinței revoluționare a omului nou, constructor al socialismului. Vă urez, dragi tovarăși profesori, învățători, tuturor cadrelor din învățămîntul nostru, succese tot mai mari în întreaga activitate! (Aplauze și urale prelungește; se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.!”).

În această activitate de onoare și de mare răspundere — de formare revoluționară a tinerii generații — un rol deosebit îl au și organizațiile revoluționare ale tineretului. Începînd cu „Șoimii patriei”, cu organizația de pionieri, cu Uniunea Tineretului Comunist și, în cadrul ei, cu asociațiile studențești, toate trebuie să desfășoare o asemenea activitate politico-educativă, care să pună în centrul ei învățămîntul, ridicarea nivelului de cunoștințe al copiilor și tineretului, pasiunea și dorința de a învăța, a învăța și iar a învăța, asigurînd ca spiritul revoluționar, concepția despre lume și istorică, să constituie trăsătura definitorie a întregii activități politico-educative a întregului nostru învățămînt.

Trebuie ca organizațiile revoluționare ale tineretului — și așa sublinia, în primul rînd, ale Uniunii Tineretului Comunist — să-și perfecționeze și să-și ridice la un nivel și mai înalt întreaga activitate politico-educativă, în așa fel, încît, împreună cu școala, să aibă un rol important în formarea tinerii generații, în pregătirea viitorului națiunii noastre socialiste — a constructorilor comunismului în România! (Aplauze și urale puternice, prelungește; se scandează îndelung: „Ceaușescu — P.C.R.!” „Ceaușescu — tinerii!”).

Doresc, de asemenea, să subliniez rolul important pe care-l au organizațiile de partid din întregul sistem de învățămînt, precum și organizațiile de partid orășenești, comunale și județene în îndeplinirea neabătută a politicii partidului în domeniul învățămîntului. Aceasta presupune, de asemenea, perfecționarea și îmbunătățirea mai puternică a activității organizațiilor de partid, care trebuie să considere că-și îndeplinesc în bune condiții rolul de forță politică conducătoare în toate domeniile, numai în măsura în care și rezultatele în învățămînt — mă refer la organizațiile din învățămînt — sînt la nivelul cerințelor puse de partid, de societatea noastră socialistă, de actuala etapă de dezvoltare a României.

Avem organizații de tineret și de partid puternice — și am convingerea că ele vor ști să-și îndeplinească în bune condiții îndatoririle de mare răspundere ce le revin. Iată de ce doresc, de la această mare adunare populară să adresez organizațiilor de tineret și organizațiilor de par-

(Cont. în pag. 2 47-4)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a II-a)

tid urări de succes în întreaga lor activitate, pentru a-și îndeplini rolul important pe care-l au în societate. În învățămîntul nostru. (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează „Ceașescu — P.C.R.”).

Am vorbit de factorii care au un rol important în învățămîntul nostru. Doresc însă acum să mă adresez direct copiilor și tineretului. Voi, dragi prieteni copii și tineri, sinteți aceia care trebuie să faceți totul pentru a vă însuși cele mai noi cunoștințe în toate domeniile de activitate, pentru a putea fi mine buni constructori ai socialismului, buni muncitori, buni tehnicieni, buni ingineri, buni profesori, buni oameni de știință în toate domeniile, fără deosebire! Să nu uitați nici un moment că trebuie să vă însușiți continuu tot ceea ce a creat mai bun cunoașterea umană, tot ce este mai nou în știință și tehnică, că trebuie să vă călăuziți permanent de concepția revoluționară, materialist-dialectică și istorică, de faptul că în permanență trebuie luptat pentru dezvoltarea cunoașterii, pentru noi și noi descoperiri! Să avem întotdeauna în vedere teza științifică, materialist-dialectică, după care nu există lucruri ce nu pot fi cunoscute. Există numai lucruri cunoscute și lucruri încă necunoscute; dar cunoașterea umană nu are limite, e fără margini! Posibilitatea de noi și noi descoperiri, în toate domeniile, nu a fost încheiată! Trebuie deci, acționînd în spirit revoluționar, să faceți totul pentru a putea mine să dezlegați noi taine ale tehnicii, ale naturii, ale cunoașterii umane în general. Numai așa veți putea fi permanent revoluționari, vă veți putea îndeplini misiunea în societate — de a ridica patria noastră pe culmi tot mai înalte, de a menține treaz spiritul de luptă revoluționar — care constituie chezașia înălțării României în societatea comunistă! (Aplauze și urale îndelungate; se scandează „Ceașescu — P.C.R.”, „Ceașescu și poporul!”).

Avem un tineret minunat.

Partidul și statul nostru fac totul pentru crearea condițiilor celor mai bune de învățură, de viață, de muncă pentru tineretul din România. Trebuie, dragi prieteni și tovarăși, să prețuiți permanent lupta și munca părinților voștri, a înaintașilor voștri! Să nu uitați nici un moment că, în întreaga activitate, trebuie să acționați ca adevărați patrioți, ca adevărați fii ai unei țări care și-a cîștigat libertatea prin luptă și care este hotărîtă să facă totul pentru a asigura națiunii noastre libertatea și independența, un loc demn în rîndul națiunilor egale ale întregii lumi! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează „Ceașescu și poporul!”).

De la această mare adunare populară, doresc să adresez copiilor, tineretului patriei noastre, urarea de a obține, în noul an de învățămînt, rezultate cît mai bune — astfel ca la sfîrșitul acestui an școlar, în vara lui 1985, să se poată prezenta cu rezultate care să constituie o mîndrie atît pentru părinții lor, cît și pentru societatea și pentru partidul nostru! Vă felicit și vă urez succese cît mai mari, dragi prieteni copii și tineri! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează: „Ceașescu — tinerii!”).

Dragi tovarăși și prieteni,

Deschidem noul an de învățămînt din patria noastră în condiții internaționale deosebit de grave. Pornind de la preocuparea constantă și permanentă a partidului și a țării noastre de a asigura condiții de muncă pașnice pentru poporul nostru — ca, de altfel, pentru toate popoarele lumii — România a acționat și acționează cu toată consecvența pentru depășirea actualelor probleme grave din viața internațională și, în primul rînd, pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru dezarmare și, în mod deosebit, pentru dezarmare nucleară. Considerăm că, în epoca actuală, problema păcii constituie factorul hotărîtor pentru întreaga lume, deci și pentru poporul nostru. (Aplauze puternice, prelungite; se scandează „Ceașescu și poporul!”, „Ceașescu — pace!”, „Dezarmare — pace!”).

În mod deosebit, acționăm pentru oprirea amplasării rachetelor americane în Europa și, ca urmare, și pentru oprirea realizării contramăsurilor nucleare anunțate de Uniunea Sovietică, pentru reluarea tratativelor dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii în vederea realizării unui acord privind eliminarea totală a rachetelor cu rază medie de acțiune și, în final, a tuturor armelor nucleare din Europa și din întreaga lume. (Aplauze și urale puternice; se scandează: „Ceașescu — pace!”).

Avînd în vedere cantitatea uriașă de arme nucleare acumulate — care poate distruge de cîteva ori întreaga omenire — considerăm că nu există nici un fel de justificare pentru continuarea experimentării și producerii de noi arme nucleare. Atunci cînd fiecare parte — și Statele Unite și Uniunea Sovietică — pot să distrugă de cîte zece ori întreaga lume, nu se mai poate pune, în nici un fel, problema că un număr de cîteva sute de rachete în plus sau în minus poate afecta raportul de forțe dintre cele două părți. Este necesar să se dea dovadă de toată răspunderea pentru interesele popoarelor, ale umanității — și să se treacă la oprirea producerii noilor arme nucleare, la lichidarea celor existente. Aceasta corespunde intereselor civilizației tuturor națiunilor lumii! (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceașescu — pace!”).

Statele pe teritoriul cărora se amplasează noile rachete cu rază medie de acțiune și-au asumat o mare răspundere în fața propriilor popoare, dar și în fața tuturor națiunilor din Europa. De aceea considerăm necesar ca statele, popoarele europene să-și unească eforturile și să participe direct la realizarea înțelegerilor privind oprirea amplasării noilor rachete și distrugerea celor existente. Este în pericol însăși existența Europei, a continentului care a dat atît de mult pentru civilizația actuală — și trebuie să facem totul pentru a salva Europa, pentru a salva lumea, pentru a asigura viața, dreptul su-

prem al oamenilor, al popoarelor la existență, la pace! (Urale și aplauze puternice, se scandează îndelung „Ceașescu — pace!”).

În general, ne pronunțăm pentru dezvoltarea de relații noi, bazate pe principiile deplinei egalități în drepturi, ale respectului independentei și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, pe dreptul fiecărui popor la dezvoltare liberă, fără nici un amestec din afară.

Considerăm că este necesar să facem totul — și vom acționa cu toată hotărîrea — ca la Stockholm să se obțină rezultate cît mai bune în desfășurarea lucrărilor conferinței pentru încredere și dezarmare pe continentul nostru.

Acționăm, de asemenea, pentru dezvoltarea colaborării și prieteniei în Balcani, pentru transformarea regiunii noastre într-o zonă fără arme nucleare și fără baze militare străine. Susținem, de asemenea, realizarea unor asemenea zone în Europa și în alte părți ale lumii.

Aș dori să menționez, cu multă satisfacție, că se dezvoltă o puternică mișcare de pace în Europa și în diferite zone ale lumii. Multe orașe, și chiar state, au hotărît să se declare zone sau state fără arme nucleare. Această uriașă mișcare a popoarelor pentru pace a obținut de pe acum o serie de rezultate importante. De aceea, avem marea convingere că, acționînd unite, cu mai multă fermitate, mișcarea pentru pace, forțele progresiste, popoarele de pretutindeni pot opri cursul pericolului evenimentelor, pot asigura dezarmarea, pot asigura pacea întregii lumi. (Aplauze și urale puternice; se scandează: „Ceașescu — pace!”, „Dezarmare — pace!”).

În ce o privește, România este ferm hotărîtă să acționeze și în viitor — ca și pînă acum — pentru a dezvolta larg relațiile cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială. Vom dezvolta puternic colaborarea cu țările socialiste, și în primul rînd cu vecinii noștri, cu țările în curs de dezvoltare, precum și cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Sintem ferm hotărîți să participăm activ și să ne aducem contribuția la triumful rațiunii, la instaurarea unor relații noi între state, bazate pe deplină egalitate și respect reciproc, la realizarea unei lumi mai drepte și mai bune, a unei lumi a egalității și dreptății, a colaborării, păcii și frăției între toate națiunile! (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceașescu și poporul!”, „Ceașescu — pace!”).

Dragi tovarăși și prieteni,

Deschidem noul an de învățămînt, la puțin timp după cea de-a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională și cu două luni înainte de Congresul al XIII-lea al partidului, care are menirea de a trasa noile perspective ale dezvoltării României pînă în 1990 și, în continuare, pînă în anul 2000.

S-au publicat Directivele pentru Congresul al XIII-lea

al partidului. Cunoașteți deci prevederile acestora. Aș dori numai să menționez că prevederile acestor documente se bazează pe realizările de pînă acum, pe faptul că România a ajuns la un asemenea stadiu de dezvoltare încît își poate propune, cu încredere, trecerea la o fază superioară. România își poate propune ca, în anul 2000, să se prezinte ca o țară multilateral dezvoltată, în care viața poporului nostru, din toate punctele de vedere — și materială, și spirituală — va fi la nivelul cerințelor unui popor liber, puternic dezvoltat atît fiziceste, cît și din punct de vedere intelectual, al unui popor constructor al comunismului! (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceașescu — P.C.R.”).

Avem o perspectivă minunată, revoluționară, în fața noastră. Iată de ce, pornind de la aceasta, subliniez încă o dată, că învățămîntul nostru trebuie să-și propună de a pregăti tînăra generație pentru a putea trăi și îndeplini aceste minunate perspective pentru națiunea noastră!

Doresc, încă o dată, să exprim convingerea că întregul nostru popor va acționa, sub conducerea partidului, cu toată hotărîrea, pentru îndeplinirea Directivelor, a programelor de dezvoltare socialistă și comunistă a României. (Urale și aplauze puternice, îndelungate; se scandează „Ceașescu — P.C.R.”, „Ceașescu — pace!”).

Deoarece ne aflăm la Timișoara, aș dori ca și în încheiere să subliniez și să menționez că am convingerea că oamenii muncii din municipiul și județul dumneavoastră vor acționa în așa fel încît să încheie cîincinalul cu rezultate cît mai bune și să aducă astfel o contribuție tot mai importantă la realizarea Directivelor, hotărîrilor ce vor fi adoptate la Congresul al XIII-lea al partidului. (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceașescu — P.C.R.”, „Ceașescu reales, la al XIII-lea Congres!”).

Am, de asemenea, convingerea că, atît cadrele didactice, cît și tineretul și copiii din învățămîntul de toate gradele, vor face totul pentru a realiza cu cinste sarcinile mărețe ce le revin în dezvoltarea generală a învățămîntului nostru. Încă o dată, dragi tovarăși, vă urez succese cît mai mari în noul an de învățămînt! (Urale și aplauze puternice, îndelungate; se scandează „Ceașescu și poporul!”).

Vă urez dumneavoastră, tuturor oamenilor muncii din Timișoara și din județul Timiș succese tot mai mari în întreaga activitate, multă sănătate și multă fericire! (Urale și aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceașescu — P.C.R.”, „Ceașescu și poporul!”).

Dragi tovarăși și prieteni, Deschidem noul an de învățămînt, la puțin timp după cea de-a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională și cu două luni înainte de Congresul al XIII-lea al partidului, care are menirea de a trasa noile perspective ale dezvoltării României pînă în 1990 și, în continuare, pînă în anul 2000.

S-au publicat Directivele pentru Congresul al XIII-lea

În timpul fructuosului dialog de lucru desfășurat în cadrul Institutului Politehnic „Traian Vuia”, cadrele didactice și studenții au reafirmat ferma lor hotărîre de a ridica în permanență cotele pregătirii lor profesionale și de a înregistra mereu noi succese în imbinarea învățămîntului cu cercetarea și producția.

ISTORIA PE CARE O TRĂIM

■ ANGAJAMENTUL STUDENȚILOR TIMISORENI ■

La Institutul Agronomic Timișoara — ca pretutindeni unde au poposit în cursul vizitei de lucru — înalții oaspeți au fost întâmpinați cu dragoste și recunoștință, cu sentimente de aleasă prețuire și mândrie patriotică. Grafice ilustrative prezintă dinamica dezvoltării fără precedent a I.A.T. — unitate etalon a învățămîntului și agriculturii noastre socialiste.

SEMNIFICAȚII, ANGAJAMENTE,

„Vizita secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a mobilizat forțe incredibile în masa studenților și a cadrelor didactice din Institutul Agronomic Timișoara. Strălucitul exemplu dat de cel mai iubit fiu al poporului este urmat cu mândrie de viitorii specialiști în probleme de agricultură.

Indicațiile valoroase date cu prilejul vizitei de președintele republicii vor fi jaloa-ne care ne vor călăuzi pașii în educarea tinerii generații în spiritul concepției revoluționare a materialismului dialectic și istoric, al luptei pentru dezvoltarea cunoașterii fără limite, pentru crearea de soiuri și rase cu producții și randament sporit. A fost un moment de deosebită angajare, cu rezonanțe de mare responsabilitate patriotică. Aprecierile, cât și criticile aduse la adresa muncii noastre ne-au ambiționat și mai mult, astfel ca în întâmpinarea lucrărilor Congresului al XIII-lea al P.C.R. să reprezentăm cu cinste marea familie a promovatorilor progresului continuu al națiunii pentru un viitor și mai fericit, pentru pace între popoare, pentru libertate.“ (Prof. dr. ing. Ilie Duvlea, rector al Institutului Agronomic Timișoara)

„Prezența secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și a tovarăsei academician doctor inginer Elena Ceaușescu în municipiul Timișoara cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt s-a constituit într-un moment cu bogate semnificații — prilej de bilanț și de angajare către viitor, de trecere la pregătirea condițiilor pentru îndeplinirea obiectivului fundamental al școlii înscris în Proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea, dezvoltarea în continuare a învățămîntului pe baza politehnizării și integrării strînse cu producția și cercetarea. Preocupările cadrelor didactice și ale studenților sînt orientate către importante domenii purtătoare de progres tehnic, abordate de cele mai multe ori din perspectivă interdisciplinară. Abordarea unor priorități în cercetarea aplicativă este posibilă datorită minunatelor condiții materiale de care beneficiază Institutul politehnic: edificii și dotări ce poartă ca o mîndră realitate calificativul de înaltă onoare — cîtorii ale Epocii Ceaușescu.“ (Prof. dr. ing. Coleta De Sabata, rector al Institutului Politehnic „Traian Vuia“)

„Ne aflăm în continuare sub impresia puternică a vibrantelor momente prilejuite de vizita de lucru a președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și a tovarăsei academician doctor inginer Elena Ceaușescu în centrul nostru universitar. La complexul expozițional Facultatea de Zootehnie și Medicină Veterinară a prezentat conducerii superioare de partid cele mai noi tehnologii de creștere și ameliorare pentru toate speciile de fermă.

Impresia deosebit de bună pe care am lăsat-o cu această memorabilă ocazie ne angajează ca pe viitor întregul corp didactic și toți studenții să depunem eforturi mai susținute în vederea transunerii în viață a indicațiilor primite privind ridicarea pe o treaptă calitativ superioară a potențialului genetic și productiv al populațiilor de animale domestice din întreaga Cîmpie a Banatului.“ (Prof. dr. ing. Ioan Vintilă, decan al Facultății de Zootehnie și Medicină Veterinară)

„Avînd ca bază teoretică orientările și indicațiile date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu ocazia precedentelor sale vizite în Institutul Politehnic „Traian Vuia“ din anii 1979 și 1983, activitatea de cercetare științifică desfășurată în această perioadă a cunoscut o dezvoltare fără precedent. În cadrul expoziției realizărilor Institutului politehnic au fost ilustrate rezultatele obținute în domeniul energiei solare și eoliene, al roboticii, al tehnologiilor neconvenționale, al aparatului electronic, al tehnicii de calcul și electrotehnicii. De asemenea s-au evidențiat preocupările legate de introducerea de noi tehnologii în domeniul fundațiilor, al clădirilor, al construcțiilor hidrotehnice, precum și cercetările din sfera vibrațiilor, a materialului rulant. Au fost prezentate o serie de noi tehnologii din chimie, realizate toate pe bază de brevete de invenții de cadrele didactice.

Desigur, acestea au fost doar cîteva dintre

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU — PROGRAM REVOLUȚIONAR DE ACȚIUNE PENTRU ASOCIAȚIILE STUDENȚILOR COMUNIȘTI

Printr-o deosebită și nobilă tradiție, secretarul general al partidului, președintele republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu este prezent în fiecare mijloc de septembrie la deschiderea noului an de învățămînt.

Toamna anului 1984 a adus oamenilor muncii și tineretului studios din județul Timiș bucuria nețărmurită a reîntîlnirii cu ctitorul învățămîntului modern românesc, cu cel mai iubit fiu al poporului, genialul strateg al dezvoltării contemporane a patriei, reîntîlnire generată de înalta prețuire pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu o acordă școlii, ca important factor de cultură și civilizație, de înalta atenție pe care secretarul general al partidului o manifestă față de pregătirea multilaterală pentru muncă și viață a tinerii generații a României socialiste. De asemenea, s-a aflat în mijlocul slujitorilor școlii, al tineretului studios al municipiului Timișoara, tovarăsa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, eminent om politic, savant de renume internațional, neobosit îndrumător al învățămîntului, artei și culturii din țara noastră.

Prezența în inima Banatului a celor mai dragi oaspeți a reafirmat dragostea nețărmurită, izvorită din adîncul inimilor, cu care cadrele didactice, elevii și studenții timișoreni își exprimă recunoștința față de primul bărbat al țării pentru orientarea nouă, revoluționară, dată școlii românești, dezvoltării sale în strînsă legătură cu viața, cu producția și cercetarea științifică, cu ritmul înalt al progresului economic și social al țării.

Beneficiind de o atentă și generoasă îndrumare din partea partidului și statului nostru, învățămîntul românesc pune sub semnul primordialității transpunerea în viață a politicii P.C.R., a concepției profund științifice, clarvăzătoare și umaniste a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarului general al partidului, președintelui Republicii, în spiritul cărora conștiința tineretului trebuie să se cristalizeze pe înaltele principii ale revoluționarismului, ale patriotismului, ale mărețelor idealuri de servire a cauzei socialismului, a păcii.

Am avut cu toții prilejul, în dimineața zilei de 15 septembrie a acestui an, de a audia cel mai strălucit curs de educație revoluționar-patriotică — cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu la marea adunare populară din municipiul Timișoara — document de o inestimabilă valoare programatică și teoretică, amplu și cuprinzător program de muncă pentru întreg tineretul patriei, pentru toți slujitorii învățămîntului românesc. Analiza excepțională, aprecierile, îndrumările și sarcinile trasate cu acest prilej de secretarul general al partidului au fost întâmpinate cu cel mai profund interes de cei prezenți la marea miting, marile idei rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu pătrunzînd adînc în conștiințele noastre. Am înțeles că a fi cu adevărat revoluționar înseamnă a-ți dedica viața și activitatea căutării noului, promovării acestuia în știință și cultură, în muncă — fie că aceasta se desfășoară în domeniul agriculturii sau electronicii —, în politică, practic în toate sectoarele de

activitate. Cu această ocazie reafirmăm angajamentul nostru de acțiune neabătut pentru a determina în toate colectivele noastre studentești o permanentă stare de emulație creatoare spre a descifra tainele științei, ale tehnicii, ale dezvoltării economico-sociale, fructificînd la maximum adevărul potrivit căruia cunoașterea umană nu are niciodată limite. Numai în acest fel vom putea valorifica, cu o deosebită eficiență minunatele condiții de muncă și viață ce ne-au fost create prin grija statornică a partidului și statului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, condiții ce se constituie ca o nouă ctitorie de prestigiu a epocii pe care, cu legitimă mîndrie o identificăm cu numele conducătorului României socialiste, numind-o **EPOCA CEAUȘESCU**.

Dorim cu ardență ca rezultatele noastre să confirme că putem fi la înălțimea comandamentelor majore ale epocii contemporane, epocă a marilor înfăptuiri și transformări revoluționare, fără precedent în întreaga istorie a țării. Și în aceste momente premergătoare marelui forum al comuniștilor, în glas cu întreaga țară, rostim voința unanimă a studenților timișoreni ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie reales în funcția supremă de secretar general al partidului la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., ca o garanție statornică a înaintării României pe calea socialismului și comunismului, a permanenței înfloriri a patriei, a bunăstării și fericirii întregului popor.

LIVIU EUGEN ANTON ■
președinte al Consiliului U.A.S.C.
din Centrul Universitar Timișoara

CONSTRUCTORI LUCIZI AI VIITORULUI PATRIEI

TINERII RĂSPUND PRIN LIMBAJUL EMOȚIONANT AL FAPELOR DE MUNCĂ

ECOURI ALE VIZITEI

realizările din institut, obținute pe baza colaborării constante dintre catedră și întreprinderile industriale, dar ele reflectă în același timp contribuția din ce în ce mai importantă a studenților în cadrul activității de cercetare-proiectare și a cercurilor științifice studențești la obținerea unor succese de prestigiu.

Indicațiile și îndrumările pe care secretarul general al partidului ni le-a dat cu ocazia deschiderii noului an de învățământ vor constitui fără îndoială un imbold spre perfecționarea continuă a activității de cercetare științifică și orientarea ei spre teme de importanță majoră pentru economia națională. (Conf. dr. ing. Alexandru Vasilevici, secretar științific al Senatului Institutului Politehnic „Traian Vuia“)

„Studenții și cadrele didactice din Facultatea de Mecanică se află în aceste momente, alături de întregul tineret studios al țării, de întregul corp profesoral al patriei, sub puternica impresie generată de vizita în Institutul nostru a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de magistra la cuvântare rostită de președintele republicii la marea adunare populară din Timișoara.

Amplu și mobilizator program de muncă, document de o excepțională însemnătate teoretică și practică, cuvântarea secretarului general al partidului a lăsat în conștiințele noastre, ale tuturor, efigia inconfundabilă a marilor idei rostite de cel mai iubit fiu al poporului, ctitorul învățământului modern românesc, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Exprim cu acest prilej, în numele comuniștilor, al tuturor studenților și cadrelor didactice din Facultatea de Mecanică, angajamentul nostru ferm de a munci neconștient în vederea realizării obiectivelor majore ce ne revin în noul an de învățământ, acelea de a ne desfășura activitatea la cei mai înalți parametri calitativi, în spirit revoluționar, angajat, de a asigura viitorii specialiști ai economiei naționale, unul din schimburile de nădejde ale etapelor următoare în drumul mereu ascendent al patriei spre împlinirea socialiste și comuniste.“ (Prof. dr. ing. Iosif Groșanu, secretar al Comitetului de partid al Institutului Politehnic)

„Pornind de la teza expusă, cu deosebită claritate, și în timpul vizitei de lucru în județul Timiș, potrivit căreia în etapa actuală a fi comunist, a fi revoluționar înseamnă a dobândi un înalt nivel de cunoștințe, a-ți însuși cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane, legile dezvoltării sociale, asociațiile studenților comuniști acționează consecvent pentru transpunerea în viață a acestor obiective de profund patriotism. Beneficiind de minunatele condiții de viață și studii create de partid, studenții timișoreni se angajează cu deplină responsabilitate să învețe mai mult și mai bine, să se formeze ca specialiști cu temeinice cunoștințe profesionale și politice, cu o înaltă conștiință profesională, spre a contribui cu toate forțele la înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, precum și a grandioaselor obiective prefigurate în Proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român.“ (stud. Mirela Cirpanu, președinte al Consiliului U.A.S.C. din Institutul Agronomic Timișoara)

„Deschiderea anului universitar 1984-1985 a prilejuit așteptata reîntâlnire a tineretului studios timișorean cu secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, eveniment cu semnificații majore pentru spiritualitatea românească, pentru activitatea de formare și educare a generației de mâine, a viitoarei intelectualități. Avându-l în mijlocul nostru pe ctitorul României moderne, medicinistii timișoreni completează jurământul lui Hipocrate prin angajamentul de a deveni o puternică forță revoluționară, înarmați cu o concepție avansată despre lume și viață, pentru formarea omului nou, a comunistului, ale cărui nobile eforturi sînt subordonate binelui întregii națiuni. Construirea în ultimii ani a unor moderne spitale, investițiile mari alocate în scopul cercetărilor științifice medicale, permit realizarea unor progrese remarcabile în acest domeniu, rezultate de care beneficiază fiecare om al muncii din patria noastră socialistă.“ (stud. Marian Gaspar, vicepreședinte al Comisiei sociale a Institutului de Medicină)

Dezvoltarea puternică a forțelor de producție, în centrul obiectivului fundamental al devenirii comuniste a patriei

Ca expresie a caracterului profund științific, a democratismului politicii partidului nostru comunist, supunerea dezbaterii maselor largi de oameni ai muncii, a întregului popor, a tuturor documentelor referitoare la dezvoltarea generală a patriei se înscrie ca o generoasă și mobilizatoare constanță. Sintem acum în fața „Proiectului Directivelor Congresului al XIII-lea al P.C.R. cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1986-1990 și orientările de perspectivă pînă în anul 2000“, document politic de o excepțională importanță teoretică și practică care, prin întregul său conținut, constituie o nouă și elocventă dovadă a capacității partidului nostru, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a utiliza, în mod creator, interacțiunea exigențelor legilor economice obiective cu condițiile istorice concrete interne și internaționale ale etapei. Deslușim în acest amplu document politic, economic și social, ca de altfel în toate documentele partidului nostru elaborate după Congresul al IX-lea, spiritul vizionar, novator, temeinicia și inepuizabila bogăție de idei, atît de specifice gândirii revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, ctitorul României moderne, ilustră personalitate a istoriei noastre naționale.

Conceput într-o viziune sistemică, unitară, Proiectul de Directive evidențiază, cu deosebită claritate, atît realizările dobîndite de poporul nostru în înfăptuirea prevederilor planului cincinal 1981-1985 cît și direcțiile viitoare de dezvoltare generală a societății românești, căile pentru accentuarea dezvoltării laturilor calitative ale activității economico-sociale, pentru înaintarea tot mai hotărîtă a patriei spre cîmlele luminoase ale socialismului și comunismului.

Așezat pe baza trainică a realizărilor obținute în cei 40 de ani care au trecut de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, cu deosebire a celor din perioada inaugurată de Congresul al IX-lea, perioadă numită de poporul nostru, cu îndreptățită mîndrie patriotică, demnitate și recunoștință — EPOCA CEAUȘESCU — obiectivul fundamental al planului cincinal 1986-1990 îl constituie dezvoltarea puternică, în continuare, a forțelor de producție, a bazei tehnico-materiale, înfăptuirea în linii generale a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, crearea condițiilor necesare trecerii, în perioada următoare, la realizarea fazei superioare a societății socialiste, la construcția comunismului în România.

Situarea în centrul obiectivului fundamental al viitorului plan cincinal a cerințelor dezvoltării și modernizării celei mai dinamice și revoluționare laturi a modului de producție, forțele de producție, ilustrează convingător consecvența cu care partidul nostru urmărește înfăptuirea cerințelor legice ale progresului economico-social, valorificarea propriei noastre experiențe istorice ca și a altor țări dezvoltate din punct de vedere economic, prefigurîndu-ne înnoitoare și profunde transformări revoluționare în devenirea comunistă a patriei.

Creșterea în ritm accelerat a forțelor de producție se va realiza prin dezvoltarea susținută a industriei, agriculturii, a celorlalte ramuri ale complexului economic național, în condițiile intensificării puternice a cercetării științifice și tehnologice, a

creșterii aportului acestora la modernizarea economiei și sporirea eficienței întregii activități economico-sociale, pe baza întăririi autoconducerii muncitorești și autogestunii economico-financiare.

Soluțiile tactice îndrăznețe, revoluționare, dar profund realiste înscrise în Proiectul de Directive prevăd ca prin accentuarea importanței factorilor intensivi ai dezvoltării și promovarea cu consecvență a politicii de amplasare rațională a forțelor de producție pe teritoriu, de ridicare economico-socială a tuturor județelor țării, produsul social să prezinte în 1990, 127-132% față de planul anului 1985, iar venitul național 144-149%. În context, față de nivelul sarcinilor de plan din 1985, în 1990 producția marfă industrială va reprezenta 134-137%, producția globală agricolă 130-133%, volumul investițiilor 109-113%, volumul comerțului exterior 141-145%. Dinamicile cele mai accentuate sînt prevăzute pentru producția netă industrială (161-165%, adică un ritm mediu anual de 10-

mod just, realist, Proiectul de Directive situează pe prim plan continuarea eforturilor pentru dezvoltarea bazei proprii de materii prime și energetice, pentru reducerea dependenței față de resursele externe, pentru asigurarea independenței energetice a țării.

Sarcinile puse de Proiectul de Directive agriculturii noastre socialiste, aflată în plin proces al revoluționării sale, prevăd asigurarea pe deplin a necesităților de consum ale populației, ale aprovizionării industriei cu materii prime, precum și crearea unor disponibilități pentru schimburile economice internaționale, sarcini absolut realizabile în condițiile măjorării, în 1990, a suprafeței agricole cu peste 500 mii hectare, a creșterii la 5,5-6,0 milioane hectare a suprafeței amenajate pentru irigații, a celor 180 mii tractoare și a sistemelor de mașini de înaltă productivitate ce-i vor fi puse la dispoziție, a celor 335-380 kg de substanță activă ce urmează să revină pe un hectar de teren arabil.

Importante și mobilizatoare sarcini sînt prevăzute și pentru celelalte ramuri ale economiei naționale, prefigurîndu-se cu clarviziune integrarea acestora în cadrul echilibrului economic optim general.

Desigur, înfăptuirea acestor grandioase obiective presupune și un amplu efort investițional, efort ce va fi susținut de baza sigură a sporirii veniturilor naționale, de menținerea în continuare a unei rate ridicate a acumulării socialiste care este fixată la 30%, ceea ce va asigura un volum de investiții superior celui alocat în actualul cincinal. Dar mai ales, trebuie să se urmărească cu consecvență sporirea eficienței acumulărilor, corelație avută în vedere de Proiectul de Directive prin ritmul relativ redus al investițiilor (1,8-2,5%) comparativ cu al celorlalți indicatori. Posibilitatea înfăptuirii obiectivelor dezvoltării puternice a forțelor de producție în viitorul cincinal rezidă și în faptul că din volumul total de 1.350-1.400 miliarde lei al investițiilor circa 90% va fi afectat creșterii potențialului productiv al economiei, în vederea modernizării și reutilizării industriei, pentru dezvoltarea agriculturii și a celorlalte ramuri ale producției materiale.

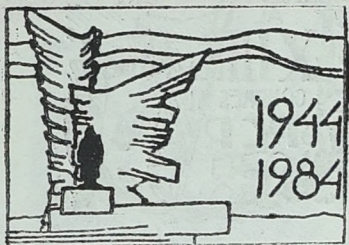
Din cele prezentate rezultă că există suficiente temeiuri pentru înfăptuirea integrală a obiectivului fundamental al viitorului cincinal, că partidul nostru ne-a pus în față, încă o dată, un minunat, optimist și mobilizator program de muncă. Iar sarcinile care revin școlii superioare românești, cadrelor didactice și studenților, strălucit prezentate de secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în magistra la cuvântare rostită cu prilejul deschiderii noului an de învățământ la marea adunare din municipiul Timișoara, alături de aprecierile, încrederea și îndemnul ce ne-au fost adresate, trebuie să constituie pentru noi toți un puternic imbold spre a vorbi în limbajul emoționant al faptelor, spre a pune întreaga noastră energie și capacitate creatoare în slujba propășirii României socialiste, a înfăptuirii exemplare a politicii interne și externe a partidului și statului nostru.

IOAN TALPOȘ

**PROIECTUL DIRECTIVELOR
CELUI DE-AL XIII-LEA
CONGRES AL P.C.R. —
STRĂLUCITĂ PREFIGURARE
A VIITORULUI PATRIEI**

10,6%) și productivitatea muncii (161%, ritm mediu anual de 10%) ca și pentru producția netă agricolă (140-144%, ritm mediu anual de 7,1-7,5%), ceea ce pledează convingător pentru creșterea importanței factorilor intensivi, edificator în acest sens fiind și faptul că 85% din sporul de venit național se preconizează a fi obținut pe seama creșterii productivității muncii (referindu-ne numai la industrie, va trebui să reținem că anul 1990 trebuie să consemneze o dublare a productivității muncii față de anul 1980).

La progresul forțelor de producție ale țării contribuția determinantă urmează să o aducă, în continuare, industria, ramură care va deține ponderea cea mai mare în ansamblul populației ocupate și al creării venitului național și a cărei producție marfă va ajunge la sfîrșitul secolului la 2.800-3.200 miliarde lei, ceea ce înseamnă o creștere în următorii 15 ani de 2,1-2,4 ori. În acest domeniu, se prevede creșterea prioritară a ramurilor și subramurilor de înaltă tehnicitate, care valorifică cu maximă eficiență materiile prime, resursele energetice și munca socială, asigurînd, în legătură directă cu intensificarea participării României la circuitul economic mondial, o competitivitate superioară a produselor românești pe piețele externe. Avem în vedere acele ramuri care încorporează cele mai noi cuceriri ale științei și tehnologiei — metalurgia produselor speciale, chimia de sinteză fină și mic tonaj, electronica, microelectronica, mecanica de precizie, producția de mașini și utilaje de înaltă performanță și complexitate — ramuri cu consumuri energetice și materiale mici. Această strălucită protecție urmărește restructurarea și dezvoltarea industriei noastre în condițiile concrete ale crizei economice mondiale, dar mai ales evitarea incidentelor negative ce se manifestă ca urmare a crizei energetice și de materii prime. Tocmai de aceea, în

VICTORIA LUMINII ASUPRA ÎNTUNERICULUI

APĂRAREA TIMIȘOAREI E UN ZID ■ STUDENȚII IAU PARTE LA LUPTÉ ■

La ceasul înalt al sărbătoririi a 40 de ani de la înlăturarea marelui act de la 23 August 1944, poporul întreg al României socialiste vibrează pe coordonatele faptei și simțirii. Sărbătorirea revoluției de Eliberare națională și socială, antifascistă și antiimperialistă în perioada de plin elan creator al întregii națiuni sub conducerea partidului, perioadă circumscrisă ferm ascendenței fără precedent în întreaga noastră istorie numită cu mindrie, satisfacție și recunoștință „EPOCA CEAUȘESCU”, constituie un prilej de afirmare și de aducere aminte. Să facem, deci, cițiva pași — puțini ca ani, dar urieșești și măreți prin semnificație și realizări — pe firul istoriei, să poposim în Banat, în Banatul frământat asemeni trupului și ființei întregii țări de evenimentele deceniului 5 al grăbitului secol XX.

CIND REALITATEA IMPUNE FIRESкулUI

Într-o Europă agitată de primele nefaste acorduri ale coșmarului ce avea să o devasteze, departe, ca timp și trăire, ca dreptate și adevăr istoric, se ștergea dintr-o trăsătură de condei o parte de țară, Ardealul era, geografic, pierdut. Conștiința istorică era însă vie în suflete. Și atunci, limpede ca lumina zilei, jefuitoarii, aserviții, apatrizii, nu puteau fi aliați, conducători și patrioți. Clasa muncitoare se frământă: la Tomesti, la Lugoj, la Timișoara, pe fondul luptei de clasă neîncetate împotriva exploataților, se pun probleme legate de pace sau război, de calea de urmat prin hățișurile istoriei.

Ca o flacăra vie, conducător legitim al maselor, Partidul Comunist Român trece la acțiune. În anii 1941—1944 Comitetul regional Banat al P.C.R. editează la Timișoara mai multe publicații periodice decât orice alt centru din țară. În 1941, din cele șase gazete antifasciste care apăreau în întreaga țară, trei vedeau lumina tiparului la Timișoara. În 1942 și 1943 din totalul de nouă la nivel național, apăreau în orașul de pe malul Begăi patru, respectiv cinci publicații. Timișoara era, astfel, unul din cele mai puternice centre de redactare, tipărire și difuzare a presei ilegale antifasciste, aflate sub îndrumarea Partidului Comunist Român. Dintre titluri, spicuiam: „Presa liberă”, „România liberă”, „Apărarea”, „Libertatea poporului”, „Lupta patriotică”, „Szabad szemle”, „Szabad szo”.

De o deosebită importanță, alături de publicațiile periodice, erau și manifestele redactate de comuniști, vibrante chemări la luptă adresate muncitorimii, întregii populații bănățene.

Din raportul Biroului poliției de siguranță Timișoara către Inspectoratul regional de poliție Timișoara aflăm:

„Avem onoarea de a vă înainta alăturat două exemplare dintr-un manifest intitulat «Jos Hitler! Vrem pace și pîine», aruncate în cursul nopții prin diferite locuri ale orașului.

În total, pînă în prezent au fost găsite din aceste manifeste circa 15 bucăți răspîndite în cursul nopții de 3/4 noiembrie 1942.”

Din aceleași surse aflăm despre numeroase alte manifeste care circulau în rîndurile populației. Iată textul unui asemenea document din anul 1943:

„Nu e de ajuns să urim războiul, trebuie să luptăm contra lui!

— MUNCITORI din fabrici și ateliere, întreaga industrie a țării servește războiului lui Hitler. Opreți producția! Demontați mașinile! Demonstrați prin greve împotriva războiului și a terorii fasciste!

— ȚĂRANI! Refuzați predarea de alimente și de vite agenților hitleriști! Organizați gărzi de apărare! Dați mîna de ajutor partizanilor!

— FUNCȚIONARI! Încurcați administrația! Sabotați dispozițiile guvernului! Dezorganizarea spațiului frontului grăbește sfîrșitul războiului.

— FEMEII! Demonstrați pentru încheierea imediată a războiului, pentru întoarcerea fiilor și bărbatilor voștri de pe front.

— TINERII! Nu vă sacrificați viața pentru nemți, cotropitorii țării noastre. Constituiți-vă în grupuri de partizani și luptați în primele rînduri pentru eliberarea țării!”

Rezultatele activității depuse de comuniști în anii premergători lui August 1944 se materializează în acțiuni îndrăznețe și eficiente desfășurate împotriva ocupanților, în scopul pregătirii schimbării orientării politice și militare a țării. S-a intensificat mișcarea de rezistență: în Munții Banatului acționau grupări de partizani¹⁾, din Timișoara se transportau în întreg Banatul arme²⁾, peste 100 de români bănățeni s-au încadrat în armata de eliberare a poporului iugoslav.

„ÎN ACESTE MOMENTE HOTĂRITOARE AVEȚI DE ÎNDEPLINIT O MARE SARCINĂ ISTORICĂ”³⁾

La București se declanșează Insurecția Guvernului Antonescu cade. România întoarcе armele. Armata Română alături de gărzile patriotice trece la acțiuni hotărîte de imobilizare a ocupanților hitleriști. La Timișoara, în urma comunicatului radio difuzat în seara zilei de 23 August, în rîndul armatei „era interesant de văzut acea reacție spontană a unor oameni care pînă atunci fuseseră obligați să acționeze împotriva conștiinței lor sau, mai bine spus, erau conștienți de non-sensul acțiunii la care fuseseră obligați să participe; a unor oameni care nu avuseseră posibilitatea să-și spună deschis părerea, fiind obligați să tacă, a unor oameni care nu uitaseră umilinta dictatului de la Viena și care nu dezarmaseră în

Chemării istoriei Banatul i-a răspuns, la unison cu țara, PREZENT!

speranța că vor trebui să lupte pentru înlăturarea acelei nedreptăți strigătoare la cer...⁴⁾

Sediile organizațiilor P.C.R., ieșit din ilegalitate, devin adevărate state majore ale militanților antifasciști Unitățile militare, în colaborare cu formațiunile de luptă patriotice, cu sprijinul maselor largi populare, trec la dezarmarea trupelor germane, asigură paza principalelor întreprinderi și instituții. La 25 august sint eliberați din lagăre și închisori deținuții politici. La sediul Comitetului Regional Banat al P.C.R. din Timișoara se prezintă cadre de partid cu mare experiență, eliberate din penitenciarele Caransebeșului și Lugojului.

Cu sprijinul activ al populației, pînă la 27 au-

gust au fost înăbușite principalele focare de rezistență germane din județul nostru ca și din restul Banatului, cum au fost Lugoj, Caransebeș, Reșița, Anina, Oravita etc. Pînă la 31 august în toată zona de acțiune a Armatei I Române au fost lichidate grupările și formațiunile inamice, astfel încît de la această dată eforturile unităților militare, ale formațiunilor de luptă patriotice, ca și ale populației civile, au vizat exclusiv acoperirea împotriva pătrunderii forțelor inamice din exterior.

Comitetul Regional Banat al P.C.R. a avertizat încă la finele lui august că pentru orașele și satele regiunii pericolul nu trecuse; într-un apel difuzat la 28 august se spunea:

„Războiul antipopular în care a fost tîrît poporul român a încetat. Războiul de eliberare națională a țării de jugul hoardelor lui Hitler a început. Muncitori, muncitoare, pericolul nu a trecut încă. Partidul vă cheamă la luptă.”

Aceleași apeluri erau formulate și într-un document al Blocului Național Democrat din Banat, din 31 august. La 28 august, Timișoara este supusă bombardamentului de aviație. După o zi, avioa-

ne de vînătoare germane mitraliază populația. Începutul lunii septembrie marchează declanșarea ofensivei inamice de amploare în Crișana și Banat.

TIMIȘOARA ȘI DIN NOU „PE AICI NU SE TRECE!”

În septembrie 1944, în zona Virșeț — Biserica Albă se aflau circa 2—3 divizii blindate și o divizie SS. Obiectivul lor tactic era fie cucerirea zonei industriale Reșița, fie împiedicarea forțelor sovietice de a ieși din defileul munților spre vest. Devenea posibilă o acțiune directă asupra orașului Timișoara...

„Divizia 9 Cavalerie către Corpul 7 teritorial. Raport operativ din 17 septembrie 1944, ora 19.00.

Inamicul a început atacul în cursul zilei de 17 septembrie, la ora 6, în sectorul II/Regimentul 13 Cavalerie, între șoseaua Timișoara, Șag și Giroc, ambele, inclusiv Regimentul 13 Cavalerie a fost înțărît cu o companie din Regimentul 17 Infanterie și cu o companie din Regimentul 5 Vînători.

Inamicul a fost evaluat la aproximativ 3 batalioane, cu artilerie grea și foarte mult armament automat și aruncătoare.

Pînă la ora 12, inamicul a reușit să ocupe satele Chișoda și Giroc, deși apărarea a fost întărită cu 2 batalioane sovietice. La ora 12.30 apărarea se făcea pe calea ferată Timișoara — Buziaș. La ora 18.30, printr-un contraatac executat de companiile din Regimentul 5 Vînători s-a reocupat Chișoda. Luptele sînt în curs.”

Începea, astfel, în toamna ce cobora peste cîmpia de vest, una din cele mai hotărîte înclăștări pentru apărarea teritoriului național. Această înclăștare a presupus sacrificiul a numeroși militari și membri ai gărzilor patriotice. Regimentele 13 Călărași, 17 Infanterie, 5 Vînători au dat tributul lor de sînge pentru apărarea Timișoarei. Orașul nu a putut fi cucerit. La porțile sale au căzut pe cîmpul de onoare 8 ofițeri, 7 subofițeri, 337 de soldați și 4 muncitori. Numele maiorului Titus Mureșan, căpitanului Alexe Donici, locotenentului Ovidiu Bălea și soldatului Dumitru Arvătescu sînt numai cîteva din cele înscrise cu litere de aur pe frontispiciul paginilor de glorie adăugate la cartea ne-pieritoare a istoriei luptelor antihitleriste.

În bătăliile purtate pentru apărarea Timișorii aveau să-și spună cuvîntul, cu arma în mînă, și studenții. Căpitanul Liviu Stan, în memoriile sale, scrie: „Am comandat o companie constituită ad-hoc din studenți ai secției militare a Politehnicii, care a făcut parte din detașamentul colonelului Golgoți, cu misiunea de a opri și respinge înaintul ce ar pătrunde spre oraș din direcția Lugoj — Remetea. Ne-am instalat pe liziera est Pădurea Verde, barînd șoseaua principală și trimițînd elemente înaintate la Ghiroda.”

„În ziua de 17 septembrie, cînd fasciștii printr-o manevră largă de învăluire au ocupat pădurea Bistra și au atacat în zona Remetea și Ghiroda, cu scopul de a intercepta șoseaua Lugoj—Timișoara un pluton din compania secției militare a Politehnicii, în cooperare cu trupele sovietice sosite în zonă au respins inamicul în apropierea podului de peste Bega de la Ghiroda.”

Pentru faptele de arme, unitățile armatei române ce s-au remarcat în vestul țării aveau să fie menționate în ordinul de zi pe armată, numărul 16 din 20 noiembrie 1944.

„De la începutul operațiunilor contra trupelor inamice germane și ungare, marile unități ale Armatei I-a Române s-au afirmat continuu atît prin spiritul de sacrificiu și tenacitatea ofițerilor și soldaților, cît și prin destoinicia și înalta pricepere a comandanților

... Divizia 9 Cavalerie sub comanda generalului Popescu Dumitru a reușit între 12—18 septembrie 1944, printr-o apărare îndrîjită, să păstreze orașul Timișoara, respingînd puternicele atacuri inamice. Se menționează în mod deosebit acțiunea Regimentului 13 Călărași al cărui comandant, locotenent-colonel Enescu Ion a căzut eroic în fruntea unității sale...”

LUCIAN RISTEA ■

¹⁾ Mențiuni despre activitatea de partizani din Banatul Românesc se regăsesc în documente ale Serviciului Central de Securitate al Reichului.

²⁾ Acțiunea a fost condusă de comuniști, așa cum aflăm din raportul cifrat nr. 5215 al Procuraturii județului Caraș către Ministerul Afacerilor Interne de la București.

³⁾ Din Apelul Comitetului Regional Banat al P.C.R. — 28 august 1944.

⁴⁾ „La Porțile Timișoarei” de general-locotenent în rezervă Dumitru Popescu, fost comandant al diviziei 9 Cavalerie.

VIITORUL LA TIMPUL PREZENT

■ A FI TÎNĂR ÎN ROMÂNIA DE AZI... ■

RĂSPUNDERE ȘI EXIGENȚĂ COMUNISTĂ ÎN EDUCAREA REVOLUȚIONARĂ PENTRU MUNCĂ ȘI VIAȚĂ A STUDENȚILOR

Pe marginea lucrărilor Conferinței de dare de seamă și alegeri a Comitetului de partid al Centrului universitar Timișoara

Sub semnul mobilizator al indicațiilor și orientărilor stabilite de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cursul vizitei de lucru efectuată, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, în unități de învățământ din centrul nostru universitar, precum și în magistrala cuvîntare rostită la marea adunare populară de la Timișoara, cu ocazia deschiderii noului an de învățământ, privind rolul crescînd al școlii superioare românești în formarea de specialiști temeinic pregătiți pentru muncă și cercetare, pentru viață, Conferința pentru dare de seamă și alegeri a Comitetului de partid al Centrului universitar Timișoara — desfășurată marți, 2 octombrie, în Aula Magna a Universității — a analizat cu răspundere comunistă, cu exigență, în spirit critic și autocritic, activitatea depusă, în perioada martie 1982 — octombrie 1984, de organele și organizațiile de partid din învățământul superior timișorean.

Acest important moment de bilanț și în același timp de stabilire a sarcinilor privind activitatea de viitor a prilejuit manifestarea adeziunii depline a cadrelor didactice și studenților din Centrul universitar Timișoara, față de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 27 iunie a.c. privind re alegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, la Congresul al XIII-lea, în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român, văzînd în această chează sigură a progresului necontenit al României socialiste.

Din darea de seamă, cit și din intervențiile participanților la dezbateri, a reieșit că pentru a-și îndeplini cu rezultate mereu mai bune sarcina fundamentală trasată de conducerea partidului, aceea de a da țării specialiști cu înaltă calificare, cu un larg orizont științific deschis spre cele mai noi cuceriri ale gândirii umane, organele și organizațiile de partid din Centrul universitar Timișoara au militat cu hotărîre pentru continuă transformare revoluționară a învățămîntului superior prin integrarea acestuia cu cercetarea și producția. Cadrele didactice s-au străduit să găsească noi metode de predare, modernizînd considerabil conținutul cursurilor; s-a îmbogățit, totodată, aria activităților practice ale studenților. A crescut răspunderea studenților față de propria lor pregătire profesională, pentru însușirea mai temeinică a cunoștințelor de specialitate. Cercetarea științifică — a cărei valoare a depășit, anual, 70 de milioane de lei — a vizat îndeosebi, ca linie directoare, cerințele formulate de secretarul general al partidului cu prilejul vizitelor în Centrul universitar Timișoara. La Institutul politehnic „Traian Vuia” s-au manifestat preocupări privind fabricația unor motoare electrice de mare putere, prelucrări mecanice flexibile deservite de roboți programabili, aplicațiile magneto-hidrodinamicii, utilizarea ferofluidelor în prelucrarea metalelor neferoase, captarea și termoconversia energiei solare, valorificarea energiei eoliene, perfecționarea microturbinelor și generatoarelor. La Institutul agronomic s-au realizat noi soiuri de plante, ameliorîndu-se, în același timp, plante și rase de animale, precum și solurile alcaline, s-a optimizat baza furajeră. La acest bilanț, Universitatea se prezintă cu cercetări legate de perfecționarea conducerii și autogestunii în unitățile economice, reducerea costurilor de producție, implementarea sistemelor automate de calcul, cercetări în domeniul monocristalelor și al creșterii cristalelor, al informaticii și matematicii aplicate; la Institutul de medicină s-au înregistrat rezultate meritorii privind creșterea gradului de sănătate al populației, studie-

rea și tratarea unor maladii, mai cu seamă în domeniul bolilor cardiovasculare, renale, de nutriție și metabolism. La această vastă activitate de creație tehnico-științifică sînt implicați, cu bune rezultate, și studenții.

Evidențiînd toate aceste realizări, darea de seamă și dezbaterile au subliniat o serie de neajunsuri care persistă încă în procesul instructiv-formativ și educativ, necesitatea unei mai profunde integrări a învățămîntului cu cerințele producției. În acest context s-a arătat că, în perioada următoare, o atenție deosebită trebuie să se acorde, în Centrul universitar Timișoara, educației politico-ideologice a studenților, formării acestora în spirit revoluționar, militant, în spiritul dragostei fierbinți față de patrie și partid, față de muncă. Din cuvîntul cadrelor didactice, al studenților s-a desprins hotărîrea de a munci cu dăruire, cu abnegație, pentru a îndeplini sarcinile ce stau în fața școlii superioare românești în contextul amplei dezvoltări economico-sociale a patriei. Sub conducerea organizațiilor de partid, conducerea institutelor, asociațiile studenților comunisti, toți factorii educaționali vor fi mobilizați — idee subliniată în planul de măsuri adoptat de conferință — să-și sporească aportul la creșterea rolului formativ al învățămîntului superior timișorean, astfel încît fiecare tînar care se formează pe băncile institutelor să dobîndească o temeinică pregătire de specialitate, o solidă și activă pregătire politico-ideologică și moral-cetățenească.

În cuvîntul său, tovarășul Cornel Pa-coste, prim-secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R., s-a referit la sarcinile care revin școlii superioare timișorene în lumina ideilor și orientărilor formulate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu prilejul recente vizite de lucru efectuate, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, în județul Timiș, în centrul nostru universitar, moment politic cu adîncă semnificație în activitatea organelor și organizațiilor de partid, a comunistilor, a tuturor oamenilor muncii timișeni, chemați să îndeplinească cele mai bune realizări economico-sociale Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român.

Dumitru Țucu, fost vicepreședinte al Consiliului U.A.S.C. din Centrul Universitar Timișoara, a absolvit de curînd facultatea cu nota 10. A fost repartizat în comuna Topolovățu Mare. Și-a început activitatea de inginer cu puține zile înaintea memorabilei vizite a secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în această unitate de frunte a agriculturii bănățene, devenind astfel, într-un sens,

CEL MAI TÎNĂR EROU DINTR-O COMUNĂ DE EROI AI MUNCII SOCIALISTE

Zilele trecute am primit de la Dumitru Țucu următoarea corespundență:

Gînduri la început de drum

A fi tînar în România de azi înseamnă a fi cu adevărat liber și stăpîn pe soarta ta, înseamnă a avea posibilități multiple de afirmare plenară a tuturor calităților prin intermediul condițiilor minunate pe care partidul și statul nostru le oferă, în mod egal, celor ce reprezintă viitorul națiunii noastre, celor chemați să continue cu și mai mult avînt marea operă de construire a socialismului și comunismului pe aceste meleaguri milenare.

Pentru fiecare dintre noi, tinerii istoriei ce se scrie zilnic cu pagini glorioase, constituie o mîndrie faptul că avem în persoana tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU și a tovarășei ELENA CEAUȘESCU exemple strălucite de fii revoluționari ai acestui neam, de luptători neobosiți pentru ridicarea continuă a României pe treptele construirii comunismului.

Cu deosebită emoție îmi amintesc debutul meu în studenție, la 15 septembrie 1979, moment marcat profund în conștiința mea de vizita efectuată atunci în Institutul politehnic de către tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, de magistrala cuvîntare rostită la adunarea populară din municipiul Timișoara. Mobilizat de sfaturile primite cu această ocazie, toată perioada studenției mele am căutat să mă pregătesc cît mai bine pentru a putea răspunde cu toată puterea „prezent” la sarcinile pe care partidul le pune în fața specialiștilor cu pregătire superioară în condițiile înfăptuirii noi revoluții agrare.

Iată că anii de muncă asiduă pe băncile facultății au trecut și am devenit specialiști în producție, acolo unde trebuie să dăm totul, să onorăm investiția pe care țara a făcut-o în fiecare din noi, obsolenții promoției 1984.

Momentul începerii acestei noi etape din viața mea a fost din nou profund marcat de vizita de lucru a președintelui republicii în județul Timiș, de magistrala cuvîntare rostită în fața adunării populare din comuna Topolovățu Mare — locul unde îmi desfășor activitatea începînd cu această toamnă. Prezența personală a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la festivitatea de înmîna-

re a înaltului titlu de Erou al muncii socialiste cooperatarilor din această mîndră comună bănățeană atestă încă o dată atenția deosebită pe care partidul o acordă agriculturii ca ramură importantă a economiei noastre naționale.

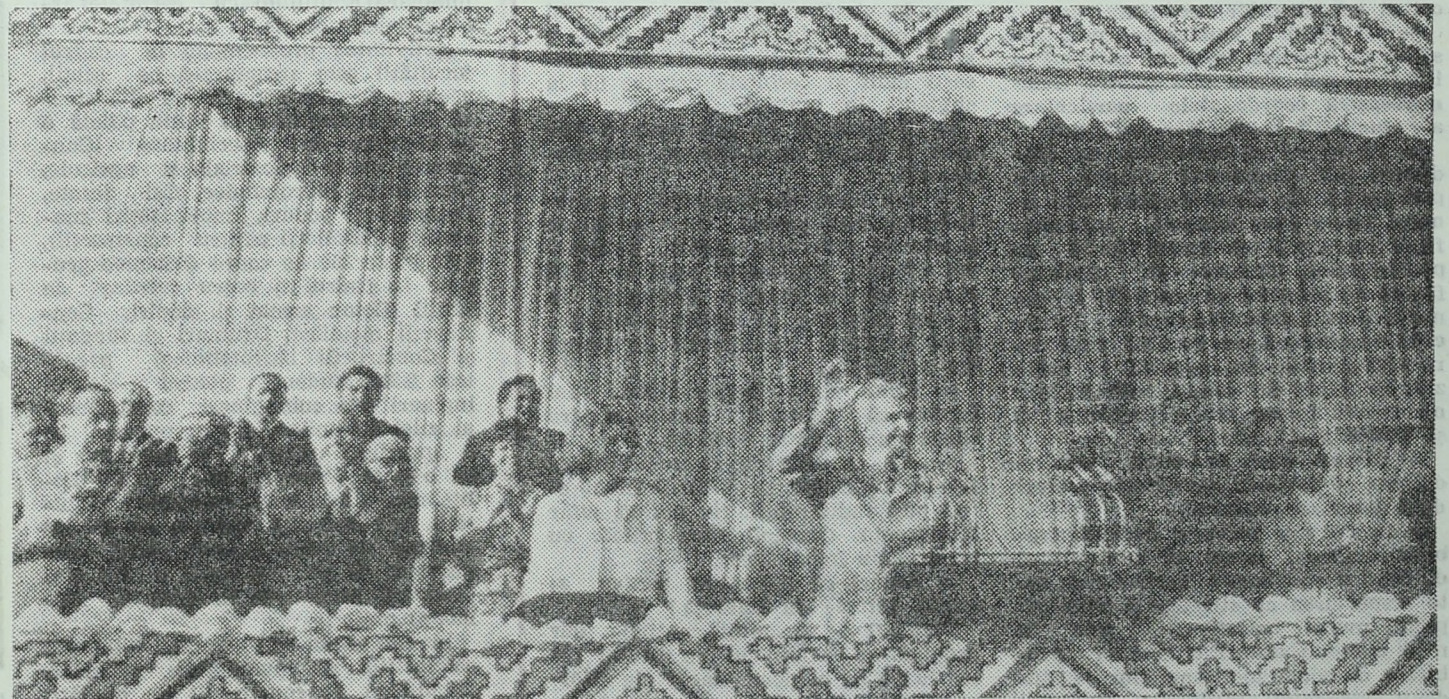
Am înțeles din cuvîntarea rostită cu acest prilej de cel mai iubit frate al poporului că avem datoria să depunem toate eforturile pentru a continua perfecționarea și transformarea necontenită a agriculturii în vederea obținerii unor producții record în unitățile în care ne desfășurăm activitatea — și aceasta în condițiile unor cheltuieli de producție minime —, pentru transformarea relațiilor de producție din agricultură în relații de tip industrial, pentru valorificarea cu maximă eficiență a tuturor resurselor existente pe plan local.

Tot atunci am înțeles că pentru noi, oamenii pînii, a fi revoluționar înseamnă a munci cu abnegație pămîntul, a urma exemplul celor ce au îmbinat știința modernă cu experiența și tradiția și nu au uitat niciodată că pămîntul și animalele sînt ca o oglindă ce reflectă prin producții modul cum sînt înțelese și îngrijite. Eroii de zi cu zi ai ogoarelor, fărâni, căci la ei mă refer, oamenii care nu-și găsesc odihna atunci cînd cîmpul suferă, trebuie să constituie pentru noi, tinerii specialiști, exemple vii de dăruire și abnegație, de adevărați revoluționari, căci pîinea albă și caldă de la Topolovăț are în ea dragostea și sudoarea unor oameni minunați, ai unor eroi ai zilelor noastre.

De cîteva zile sînt și eu angajat, alături de oamenii din localitate, în marea operă de înfăptuire a revoluției agrare și mă voi strădui să nu le înșel niciodată încrederea cu care m-au primit în mijlocul lor, să depun alături de ei toate eforturile pentru a îndeplini împreună sarcinile pe care le pun în fața poporului Directivele Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, pentru a cîști cum se cuvine evenimintele politice mărețe din acest al 40-lea an al libertății noastre.

DUMITRU ȚUCU ■

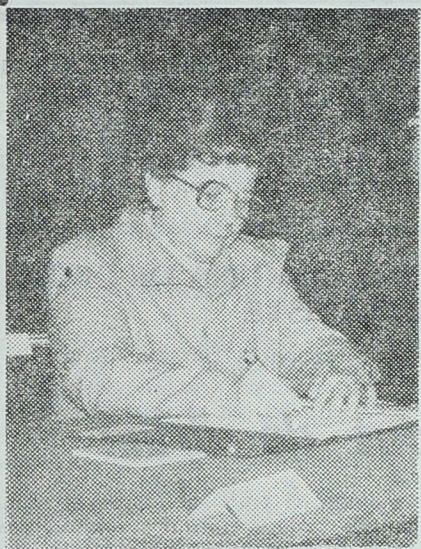
Topolovățu Mare, 20. 09. 1984

De la tribuna marii adunări populare din Topolovățu Mare tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat cooperatarilor din comună calde felicitări pentru realizările din acest an.

De la metaforă la problemele a 15 000 de oameni

Interviu cu prof. dr. ing. COLETA DE SABATA, rectorul Institutului Politehnic „Traian Vuia”

— Stimate tovarășă rector, la începutul unui nou an de învățămînt, vă rugăm să ne dați o sumară imagine a realizărilor de pînă acum ale institutului pe care îl conduceți.

— Din complexitatea pe care capitolul „realizări” o prezintă m-aș referi doar la acele aspecte ale activității legate de prezența în mijlocul nostru a secretarului general al partidului, președintelui republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Ca urmare a indicațiilor și directivelor trasate în chiar perimetrul spațiilor de învățămînt, cercetare și producție ale Institutului politehnic de către tovarășul Nicolae Ceaușescu — citorul a numeroase și mărețe împliniri ale învățămîntului românesc — cu prilejul deschiderii anului de învățămînt la Timișoara, în 15 septembrie 1984, se dezvoltă în permanentă programul de proiectare, realizare și implementare a roboților industriali — realizare de prestigiu a colectivelor interdisciplinare ce își desfășoară activitatea în acest domeniu. Notabilă este și realizarea de aparatură complexă, putînd aduce aici exemplul oferit de Catedra de electronică prin realizarea, pe bază de contract, a unui „Sistem complet de verificare a personalului navigant” — lucr e a unui colectiv condus de profesorul doctor inginer Anton Policec. Catedra de fizică a realizat o nouă de seamă în domeniul tehnicii de măsurare a intensității radiației solare: aparatul SOLARIS-1. Acest aparat, ce a făcut și obiectul unui contract cu o întreprindere bucureșteană, a eliminat total importul existent anterior. La indicațiile secretarului general al partidului, de îmbunătățire a performanțelor primului tip creat, a apărut SOLARIS-2, o adevărată bijuterie tehnică, ai cărei coeficienți funcționali o fac competitivă pe plan mondial. Dincolo de aceste exemple continuă activitatea de cercetare și materializare în domeniul noilor forme de energie — eoliană și solară — și în cel al tehnologiilor neconvenționale.

— Vă aflați la conducerea unui institut de renume la nivel național și internațional. Care sînt pentru dumneavoastră coordonatele particulare ale dualității conducător-pedagog?

— Aș spune că activitatea de conducere este stimulativă pentru cea pedagogică. Cu toate acestea, sînt unele care pot fi ocupate, institutul fiind mare atît ca spațiu cît și ca problematică. Trebuie să subliniez faptul că relațiile cu oamenii, în general, sînt foarte interesante. Incercînd o metaforă, eu nu sînt omul care vîd găurile din cașcaval, ci miezul. În 15.000 de oameni sînt incluse nu numai foarte multe probleme, ci și foarte mult miez.

— Munca dumneavoastră implică desigur și factorul decizional, alături de o mare răspundere...

— În ceea ce privește deciziile trebuie remarcat faptul că o trăsătură de bază a conducerii institutului, este respectarea cu strictețe a principiului muncii colective. Și asta în mod deosebit atunci cînd apar probleme de viață ale oamenilor — studenți și angajați. Întîlnirile senatului se transformă adesea în dezbateri în care se pledează argumentat, pro și

contra, decizia finală fiind profund justificată.

Făcînd o paranteză, menționez că, de exemplu, asistentul Vladimir Crețu, președintele Consiliului U.A.S.C. al I.P.T., ia adesea cuvîntul pentru susținerea studenților atunci cînd e vorba de problemele lor specifice, de viață în cămine, de cantine, de sancțiunile ce se cer aplicate uneori etc.

— Iată deci că în discuție au apărut, inevitabil, studenții. Care credeți că sînt, la Politehnică, particularitățile raportului profesor-student?

— Studenția înseamnă tinerețe. Tinerețea este, se știe, impetuoasă, nestăvilă și... puțin obraznică. Vei vedea și dumneata că odată cu creșterea în vîrstă politețea va deveni o permanentă, căutată și exprimată. Este capitolul la care studenții mai au, din păcate, numeroase restanțe. Dar nu asta este relevant în raportul amintit. Personal apreciez că adaptarea trebuie să fie reciprocă. Copiii noștri trăiesc altfel decît am trăit noi la vîrsta lor. Trebuie să știi să stabilești un limbaj comun. Incercăm să ne apropiem de studenți — exemplul cel mai la îndemînă e oferit de întîlnirile pe care le avem, în afara amfiteatrelor, cu studenții de nota 10, întîlniri care tind să devină o tradiție. Trebuie să comunicăm în să și extraprofesional. Avem studenți plini de umor — o altă caracteristică a lor —, studenți foarte culți, oameni cu care se pot stabili numeroase subiecte comune de discuție.

— În ceea ce privește cultura viitorilor ingineri, sîntem uneori acuzați...

— Trebuie să fim bine înțeleși: să nu confundăm cultura cu beletristica! Noțiunea de cultură se referă la ansamblul cunoștințelor specifice societății noastre. Un medic sau un literat, de pildă, nu cunosc o sumedenie de noțiuni familiare inginerilor, al căror domeniu de activitate e mai puțin comunicabil, presupunînd un limbaj specializat, tehnic. Pentru primii e relativ ușor să exprime în termeni universali realitățile specifice profilului lor, dar pentru un inginer această „deschidere” spre nespecialiști este foarte dificilă. Un contraargument la „acuzațiile” aduse politehniștilor este și participarea lor masivă la cursurile de istoria artei, muzică și literatură comparată, tînite în cadrul Institutului politehnic de către cadre de specialitate. Dar timpul trece și dialogul nostru poate continua încă multă vreme. Spuneai că mai ai întrebări!

— În legătură cu nivelul de pregătire profesională a studenților de la Politehnică...

— Studenții noștri sînt puternic „polarizați”. Curba lui Gauss la Politehnică nu se aplică. Avem 2000 de studenți foarte buni, dar și un număr corespunzător de studenți foarte slabi. Aici lucrurile trebuie îmbunătățite. Apare și necesitatea exemplului pe care îl oferim. Ca să faci ceva în viață trebuie să ai un țel și niște modele. În plus, Politehnică e grea. Ca să rezisti, trebuie să muncești mult și cerințele noastre de la studenți sînt multiple...

— Doream să ne mai spuneți cîte ceva și despre specialitatea dumneavoastră.

— Am lucrat în domeniul magnetismului, mai precis în probleme legate de peliculele subțiri. Profesorul Cișman, profesorul meu, a fost elevul marelui fizician Procopiu. În același domeniu de cercetare am sesizat interesul manifestat de tinerii din catedră...

— Fiind vorba despre tineri, am înțeles că mesajul dumneavoastră către aceștia, către studenți...

— Am să amintesc doar că în Infernul lui Dante pe ultimul nivel erau puși indiferenții. Nu pot să sufăr indiferența. Oamenii care trăiesc cu pasiune nu îmbătrînesc.

— Atunci vă mulțumim pentru această infuzie de tinerețe!

Dialogul ar fi putut continua, dar problemele — dacă nu ale tuturor celor 15.000 de oameni, măcar ale cîtorva dintre ei, așteptau dincolo de ușă...

LUCIAN RISTEA ■

CARTEA DE VIZITĂ A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI

INSTITUTUL POLITEHNIC „TRAIAN VUIA”

REPERE ALE CERCETĂRII STUDENȚEȘTI

Cercetarea științifică studentească a cunoscut, în acești ani, o dezvoltare vertiginoasă, fără precedent. Este de altfel o coordonată firească, rezultat al noii concepții privind integrarea învățămîntului cu practica și producția. În centrul nostru universitar, pe baza experienței și a rezultatelor obținute în anii precedenți, s-au dezvoltat, cu precădere, o serie de direcții devenite de-acum tradiționale pentru obiectivele cercetării întreprinse de școala superioară timișoreană: reducerea consumurilor de materii prime și energie în industria materialelor de construcții, electronică și construcții de mașini, introducerea unor noi tehnologii, optimizarea sistemelor energetice și a regimurilor mașinilor-unelte, valorificarea resurselor secundare și a materiilor prime, reducerea importurilor, sisteme cu motoare liniare, epurarea apelor, crearea premiselor pentru obținerea unor producții agricole ridicate, creșterea nivelului de sănătate și a capacității de muncă a populației.

O bună parte din preocupările studenților în domeniul cercetării științifice abordează cercetarea de vîrf, fundamentală sau aplicativă, cu largi perspective și de maximă importanță pentru economia noastră națională.

Rezultate foarte bune s-au obținut la o serie de teme prin constituirea unor colective interdisciplinare (exemplul cel mai concludent constituindu-l crearea roboților industriali), ceea ce a permis o utilizare mai eficientă a bazei materiale pentru cercetare, o abordare de ansamblu, mai complexă și multilaterală a tuturor problemelor. O caracteristică definitorie a activității de cercetare științifică este legarea ei atît de necesitățile imediate cît și de cele de perspectivă ale țării.

Majoritatea temelor abordate pe baza unor contracte economice, acestea lucrînd colective mixte, rezultă din învățămîntul superior, studenții din unitățile economice sau proiectare.

O atenție deosebită se acordă, în activitatea de cercetare, în unitățile de producție, activității de autodotare, de dezvoltare experimentală și prototipare, implicînd la reducerea efortului de cercetare, de remarcat, în acest context, organizarea activității de cercetare în anii mari ai Institutului Politehnic, rezultate dintre cele mai bune nu numai în planul reușitelor concrete, ci și în acela al formării științei de viitor specialist, viitor absolvent absolut remarcabil în deplina înțelegere a efortului în efortul creator.

Concomitent cu aceasta, există o activitate mai pregnantă în vederea antrenării studenților în activități de cercetare, inițierea și dezvoltarea metodologiei cercetării pentru proiectare, în paralel cu existența atelierelor de cercetare în producție.

Rezultatele imediate ale cercetării științifice s-au materializat în peste 2200 de lucrări științifice prezentate la sesiunile de comunicări din acest an, multe dintre ele cu o aplicabilitate practică imediată, toate cu elemente de cercetare științifică.

Facultatea de Construcții Timișoara

ÎNTRU TRECUT ȘI VIITOR ÎMPLINIRILE PREZENTULUI

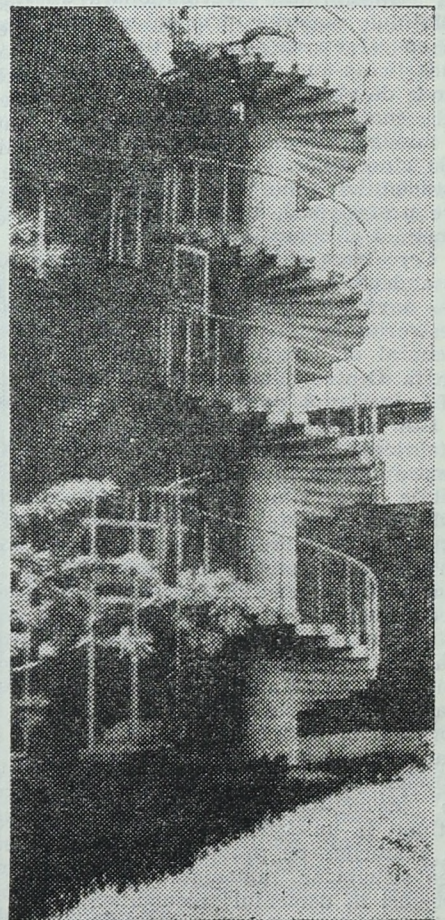
Anul 1940 a marcat începutul unui nou drum în cadrul Institutului politehnic din Timișoara, drum continuat ascendent în timp și pe care au pășit atunci cu încredere primii 31 de studenți ai Facultății de construcții.

Odată cu anii, treptele împlinirii profesionale s-au înmulțit, ridicîndu-se permanent nivelul exigențelor, astfel că Facultatea de construcții din Timișoara s-a conectat fericit la cerințele învățămîntului modern. În condițiile în care învățămîntul superior din țara noastră a cunoscut o dezvoltare mereu ascendentă, zestrea materială a facultății a sporit de la an la an, culminînd cu inaugurarea în 1981 a noului edificiu, model de îmbinare a utilului cu cerințele arhitectonice actuale.

Activitatea profesională în cadrul facultății este structurată pe secții, ceea ce asigură o repartiție judicioasă în conformitate cu vasta paletă a activităților de specialitate (Construcții civile industriale și agricole, Construcții hidrotehnice, Căi ferate, Drumuri și poduri, Îmbunătățiri funciare și Instalații pentru construcții), cele peste 150 de cadre didactice grupate în cadrul a patru catedre de profil (Beton armat și clădiri, Construcții metalice, Drumuri și fundații și Construcții hidrotehnice) pregătesc 2.306 studenți pentru a deveni ingineri sau subingineri constructori ai zilei de mîine. De asemenea, ca o apreciere unanim recunoscută și ca o confirmare a valorii Școlii Politehnice timișorene, cursurile Facultății de construcții sînt urmate de 316 studenți de peste hotare, veniți din peste 40 de țări ale lumii pentru a-și desăvîrși pregătirea în această frumoasă meserie.

În cei 44 de ani de cînd ființează ca institut de învățămînt superior, Facultatea de construcții a pregătit 8.948 de studenți pentru a deveni cadre tehnice superioare, cu mențiunea că numai în ultimul deceniu au absolvit facultatea 5.569 de studenți.

Atelierul Școlă de Proiectare pentru Construcții (A.S.P.C.), inaugurat în 1973, laboratoarele moderne utilizate, dar în mod deosebit șantierul de construcții, se constituie în tot aitea premise ale unei rodnice activități practice productiv-tehnologice ce se

regăsește în circa 24 la sută din programul de învățămînt.

Facultatea de construcții asigură condiții optime și desfășurării activităților de cercetare, iar dacă ne

referim doar la ultima sesiune de comunicări științifice, în care au participat studenții de la toate facultățile, în peste 200 de lucrări științifice, „Traian Vuia” devenind un centru de referință în disciplina „Bazele materialelor”, un bimentor prilej pentru studenții noștri de obținerea premiilor la conferințele lor cu reprezentanți ai centrului universitar.

Pe scenele grandioase ale Festivalului național al muncii și învățămîntului „Cîntecul României” au avut loc, în marile sale săli, spectacole de caragelologie, realizate de studenții ai Facultății de construcții, în cadrul concursului „Cîntecul României” devenind un centru de referință în disciplina „Bazele materialelor”, un bimentor prilej pentru studenții noștri de obținerea premiilor la conferințele lor cu reprezentanți ai centrului universitar.

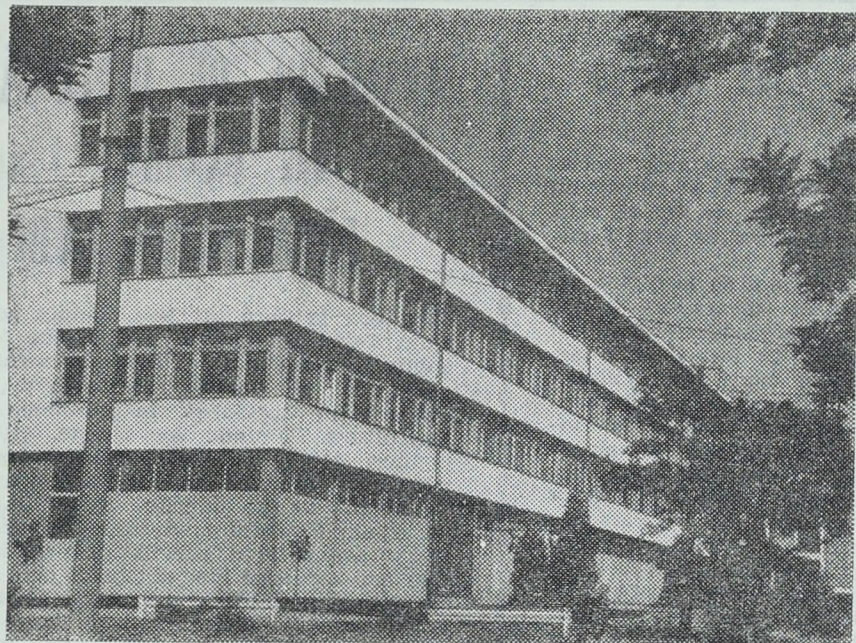
Studentii Facultății de construcții dar și cadrele didactice au înțeles doar o bază materială este suficientă pentru a loare instituției. În îndemnul secretarului general al partidului, tovarășul Ceaușescu, continuăm pe mulțumim pentru această permanentă al colectivului de studenților, avînd un caracter primordial, fa

Conf. dr. ing. C. BOB
prodecan al Facultății de construcții
Timișoara

STUDENTEȘTI

...și alți de... imediate... realizază în... multe dintre... și specia... institutelor de...
...catedre și co...
...propi de pro...
...zării de mo...
...ce conduce...
...estii. Demn...
...faptul că...
...proiectare la...
...inșcrie cu...
...mai bun... în planul...
...formării con...
...giner, lucru...
...a studen...
...orientare tot...
...mici în...
...cercuri de...
...doi ani, în...
...țiere în tai...
...studențești...
...rări științifi...
...dini din acest...
...practică...
...progres.
C. M. ■

CENTRUL DE CALCUL

Realizare de prestigiu a ultimilor ani, Centrul de calcul al I.P.T. constituie atât un nucleu de cercetare, cât și un spațiu fertil al activității studentești de zi cu zi.

Despre profilul său special, datorită dinamicii și înnoirii permanente, am stat de vorbă cu tovarășul șef de lucrări dr. ing. Ioan Jurca, directorul acestei instituții.

I. J.: Inceputurile au fost prin 1975. Pe vremea aceea doar Centrul universitar București avea calculator. În institutul nostru calculatorul FELIX C256 a fost primit cu foarte mult entuziasm, fiind vorba, în primul rând, de utilitatea lui și, în al doilea rând, de ce să nu recunoaștem, de ceva cu totul nou, deosebit, incitant. A fost utilizat de la început atât în activitatea de cercetare, cât și în cea de instruire a studenților. Cit despre aceasta, cred că nu există vreo diferență între modul cum s-au acomodat ei în utilizarea calculatorului și modul cum o fac generațiile de astăzi.

R.: La ce nivel se situează dotarea centrului în momentul de față?

I. J.: Acum dispunem printre altele de sisteme cu microprocesor pe microcalculatorul FELIX M18... Ceea ce vreau să precizez este că atât cadrele didactice cât și studenții au acces la toată dotarea materială a centrului, inclusiv la documentația tehnică.

R.: Cum vedeți colaborarea studenți - cadre didactice?

I. J.: În mare parte, cadrele didactice care lucrează la „soft” sînt integrate cu Centrul de calcul; cit despre activitatea studenților „softiști”, aceasta se desfășoară în mare parte, tot aici. Aceasta implică o permanentă colaborare între studenți și profesori, rezultatele bune obținute de noi bazându-se în mare parte și pe această colaborare.

R.: Ați dori să enumerați câteva dintre realizările deosebite ale Centrului de calcul?

I. J.: Mă voi referi la cele mai recente lucrări de cercetare și anume la cele prezentate la sesiunea de specialitate. Țin să menționez interpretorul pentru limbajul LISP pe microprocesorul M 18, lucrare care deschide perspective noi de

abordare a temelor legate de inteligența artificială. Această lucrare a fost realizată de patru studenți din anul V AC și a constituit tema lucrării lor de diplomă. Aș mai aminti un compilator și executor pentru limbajul EDISON, destinat sistemelor mici, un nucleu pentru implementarea concurenței în limbajul ADI, pentru FELIX 256 și FELIX 512. Toate aceste lucrări au fost distinse cu premii...

R.: Cite ceva despre colaborarea cu alte centre universitare.

I. J.: Colaborăm mai mult cu centrele din București și Cluj-Napoca. Așteptăm cu nerăbdare sesiunea de toamnă a cercurilor științifice. În cea ce privește nivelul la care se află centrul de calcul, raportat la celelalte din țară, pot să afirm, fără să exagerez cituși de puțin, că atât din punctul de vedere al colectivului de cercetare, cât și al contractelor realizate, că acesta este foarte ridicat.

R.: Și pentru că vorbești de contracte, care sînt cei mai importanți beneficiari?

I. J.: În primul rînd întreprinderea de echipamente periferice București, apoi I.A.E.M., Electrotimiș, I.M.T. De asemenea, avem contracte și cu centre industriale mari, spre exemplu cu Centrul de utilaj greu din Iași. Evident, în cadrul institutului nostru colaborarea dintre noi și catedre este una dintre cele mai strînse și eficiente.

R.: Ce puteți să ne spuneți despre perspective?

I. J.: Vom continua munca în direcțiile devenite reprezentative: limbaje de programare, sisteme de gestiune pe bază de date, și se va pune accent pe programele de prelucrare grafică, acestea fiind deosebit de solicitate în întreprinderile industriale, în activitatea de proiectare asistată de calculator.

Pe lângă faptul că această realizare este de o mare importanță, ea presupune și o complexitate pe măsură. Inșă relațiile noastre cu studenții, în primul rînd, și cu cadrele din institut ne dau speranța că ea va deveni, în scurt timp, realitate.

MONICA TRAIȘTĂ ■

REALIZĂRI DE SEAMĂ ALE POLITEHNICII TIMIȘORENE

ROBOȚI INDUSTRIALI

Nu mai departe decît acum 10 ani la întreprinderea „Electromotor” din Timișoara axele motoarelor mari erau manevrate dintr-un loc în altul sau de la o mașină unealtă la alta cu ajutorul forței umane. Și nu era ușor, mai ales că, pe lângă faptul că era o muncă istovitoare, bloca o importantă mină de lucru mult mai utilă în altă parte. Ca un început de automatizare s-a încercat soluția cu brațul mecanic acționat prin comenzi de la un dulap cu relee. Această etapă a reprezentat un progres indiscutabil sub aspectul ușurării muncii, dar nu a rezolvat productivitatea și, mai ales, a crescut consumul de energie electrică.

În aceste condiții se impunea găsirea unei soluții care să rezolve problema consumului mare de energie. Teoretic soluția a fost găsită: roboții industriali. Primii pași în această direcție au fost făcuți la Institutul Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara, mai precis la Catedra de mecanisme și automatizări. Creierul acestei realizări este prof. dr. ing. Francisc Kovacs, decanul Facultății de Mecanică. După punerea la punct a problemelor puse de realizarea mecanismelor s-a trecut la realizarea primului robot industrial. Robotul a fost construit de un colectiv interdisciplinar, condus de către prof. dr. ing. Tiberiu Mureșan, decanul Facultății de Electrotehnică, și este format din cadre de la catedrele de Mecanisme și organe de mașini, Roboți industriali, Automatizări și calculatoare, dar și din studenți de la respectivele facultăți.

Odată realizat, a primit denumirea de REMT-1 și a fost instalat în secția de motoare mari a întreprinderii „Electromotor”, în locul brațului mecanic. Robot complex, cu mai multe grade de libertate a bra-

tului, deservește cu succes mai multe mașini-unelte. Pe lângă faptul că manipulează axele motoarelor în fluxul de prelucrare de la o sculă la alta, acesta are și capacitatea de a porni-opri sau regla funcționarea mașinilor în funcție de necesitățile procesului tehnologic. În acest fel, pe lângă eliberarea forței de muncă s-a realizat și o substanțială economie de energie electrică. De asemenea, s-a realizat dezideratul reducerii importurilor de tehnologie.

A urmat apoi REMT-2, care pentru calitățile sale deosebite a fost distins cu premiul Academiei R.S.R. În prezent cea de-a doua variantă funcționează la întreprinderea „Tehnometal” Timișoara.

Ultimul REMT produs la Timișoara a intrat în dotarea întreprinderii de Cinescoape București.

Paralel cu exploatarea lui REMT-1 la „Electromotor”, se are în vedere realizarea unei variante de dimensiuni mai reduse, mai ieftină și versatilă, cu un minimum de operații pentru adaptare. Această variantă va fi capabilă să acopere o gamă mai largă de operații. Acest fapt este important pentru automatizarea secțiilor de motoare mijlocii și mici.

Dincolo de faptul că acești roboți aduc mari economii industriei constructoare de mașini și, totodată, beneficii produse prin creșterea productivității, o mare importanță o are faptul că acești roboți au fost concepuți și realizați într-un institut de învățămînt superior.

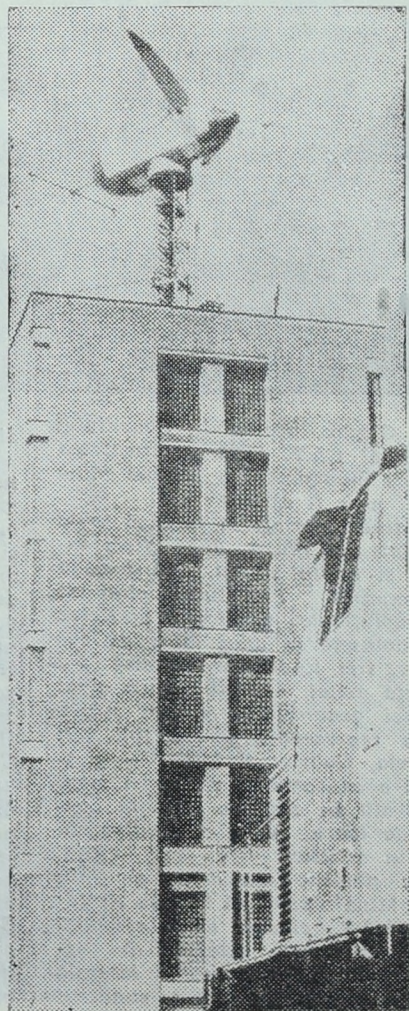
Studenții care au lucrat la construcția lor au avut numai de câștigat deoarece au luat contact cu noul în tehnică, vor fi în producție mai receptivi la ideile novatoare, la asimilarea celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii.

MARIAN DRĂGHICI ■

AEROTIM

Pînă nu demult, cînd s-a aflat „adevărul”, trecătorii din vecinătatea Institutului politehnic „Traian Vuia”, vîzînd pe una dintre clădirile acestuia o „apariție” ciudată (vezi foto) se întrebau: „Oare năzbitia aia ce-o mai fi?”

Ei bine, „năzbitia aia” are și un

nume: AEROTIM. Și este una dintre multele realizări de prestigiu ale catedrei de mașini hidraulice de la Facultatea de mecanică. AEROTIM este de fapt un agregat aeroelectric, o turbină coliană cu ax orizontal, model de laborator, cu o putere de 30 KW. Aceasta s-a creat ca urmare a contractului pe termen lung, semnat între institut și Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie în 1982 și se dovedește a fi prima realizare de acest fel, în atenția creatorilor săi stînd acum încă două modele de proporții mai mari: unul care care va fi amplasat la Cluj-Napoca (dealtfel se va realiza în colaborare cu catedra omologă de acolo) și va consta dintr-o turbină de 150 KW, iar celălalt, la Timișoara — va avea 30 m diametru și o putere de 300 KW. Acestea pînă în 1985, intrucît după acest an se preconizează finalizarea unei turbine de 1000 KW, cu un diametru de 50 m, realizare care va anunța, se pare, una și mai temerară: o turbină cu o putere de 2 MW.

În toate aceste realizări, demnă de menționat este strînsa colaborare dintre catedra de M.H. cu celelalte catedre din institut (încă 9, după mîrturisirea tovarășului profesor Gyulay Francisc), plus colaborarea cu IPROTIM-ul (în privința arhitecturii) și cu IPEE-ul din Cluj-Napoca și Timișoara (în privința echipamentului propriu-zis).

Asamblarea AEROTIM-ului s-a făcut în atelierul școală al institutului, unde s-au realizat și o parte din piesele componente, studenții avînd un aport nemijlocit.

AEROTIM reprezintă unul dintre produsele de referință din ultimii ani ai școlii tehnice superioare din Timișoara, școală cu preocupări vechi în acest domeniu atît de important al energiei.

Orice realizare de acest fel, pe lângă performanța tehnică atînsă este și o dovadă unui patriotism de cea mai pură sorginte.

M. T. ■

VELIU BOB ■
...de construcții
...și de construcții
...ra

Institutul Agronomic Viitorul într-un spic de grâu

În urmă cu 39 de ani, mai exact la 30 iulie 1945, lăsa ființă la Timișoara, din inițiativa P.C.R., Facultatea de Agronomie. Aceasta a funcționat pînă la 3 iulie 1948 în cadrul Politehnicii, apoi a devenit institut autonom. Apariția Institutului Agronomic Timișoara pe firmamentul învățămîntului superior românesc avea loc într-un moment de răscruce, în plină etapă de desfășurare a procesului de transformare socialistă a agriculturii patriei. Între 1948-1955 învățămîntul agricol superior timișorean urmează o linie ascendentă în conformitate cu noile cerințe ale agriculturii românești.

Înstruirea practică a studenților (efectuată pe terenurile de la Podul Modos), în paralel cu pregătirea teoretică și ideologică, rezultatele activității științifice a cadrelor didactice și a studenților au dus la impunerea în scurt timp a învățămîntului agricol din această parte a țării. După 10 ani de înființare, Institutul Agronomic i se integrează Facultatea de Zootehnie (care funcționa la Arad din 1948) și, de asemenea, Stațiunea Didactică Experimentală Ceala. În anul 1962, ca urmare a reorganizării învățămîntului în funcție de cerințele agriculturii la ora respectivă, Facultatea de Zootehnie este transformată în Medicină Veterinară, ca după șase ani să se revină, reînființându-se Zootehnia ca secție în cadrul Facultății de Zootehnie și Medicină Veterinară. În prezent Institutul Agronomic Timișoara cuprinde două facultăți cu trei secții: Agronomie, Zootehnie și Medicină Veterinară.

Secțiile Institutului agronomic s-au mutat, începînd cu anul 1972, în noul și modernul complex arhitectonic răsărit ca din pămînt la capătul Căii Aradului, unde spațiile de învățămînt, biblioteca, cele patru cămine cu 1.400 de locuri, terenurile sportive acoperă o suprafață de 51.502 m².

În ultimii 20 de ani investițiile făcute în acest institut au crescut de

aproape 10 ori. Rezultatul este evident dacă ne gîndim că în anul 1965 existau cinci amfiteatre, șase săli de curs și 84 de laboratoare cu o suprafață utilă de numai 3.904 m², față de prezent, cînd noul institut de la marginea vestică a orașului dispune de șase amfiteatre, 11 săli de curs, o aulă și 187 de laboratoare cu o suprafață de 9.300 m².

Institutul mai dispune de o stațiune didactică experimentală căreia îi sînt afectate aproape 2.000 ha de teren. Dintre acestea, 1.704 ha reprezintă teren arabil, 14 ha sînt alocate pomilor și viei, 1 ha serelor, iar 5 ha solarilor.

Stațiunea reprezintă o adevărată unitate etalon a agriculturii socialiste din această parte a țării. Producțiile obținute au adus anual beneficii de peste 4 milioane lei. Pentru rezultatele obținute, în anul 1977 Stațiunii Didactice Experimentale i s-a decernat înalta distincție „Meritul agricol clasa I”. Anul trecut palmaresul acesteia a cuprins: locul I la cultura florei soarelui (3.240 kg/ha), locul II la orz și grâu (6.073 și, respectiv, 5.806 kg/ha), la porumb producția fiind de 8.100 kg boabe la ha. Ferma zootehnică a obținut, tot anul trecut, o producție de lapte de 3.800 litri pe cap de vacă furajată, fiecare animal aducînd beneficii de aproape 3.000 lei. Anul acesta se urmărește obținerea unei producții de peste 4.000 l. Sectorul de creșterea și exploatarea a ovinelor se situează pe locul I în ierarhia județeană, producția de lînă atîngînd 8,3 kg pe cap de oaie tunsă.

Astfel, pe anul 1983 Stațiunea Didactică Experimentală și-a îndeplinit planul în proporție de 110 la sută, realizînd un beneficiu de peste 5 milioane lei.

Acum, la cinci ani de la ultima vizită la I.A.T., tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu au fost din nou oaspeți ai Institutului din Calea Aradului. Cu prilejul acestei vizite a fost scoasă din nou în evidență remarcabila contribuție a cadrelor didactice de aici la formarea și perfecționarea unor specialiști de nădejde pentru agricultura patriei. De asemenea s-a apreciat faptul că institutul este plener angrenat în soluționarea unor teme de cercetare de mare importanță, cum ar fi lucrările de ameliorare a solurilor sărăturate, sau crearea de noi soiuri de hibridi, domeniu în care s-au obținut rezultate cu totul remarcabile. Astfel, prin înlocuirea soiului de grâu „Dacia”, cultivat în zonele deluroase, cu hibridul „Timișan” se pot obține producții de peste 8.000 kg/ha. Totodată, se află în curs de omologare soiurile de grâu „I.A.T. 8” și „I.A.T. 9”, cu producții sporite, în timp ce la orez au fost deja omologate în colaborare cu I.A.S. Banloc cinci soiuri, printre care „Diamant”, cu o producție de peste 7.500 kg/ha.

Tot ceea ce înseamnă în prezent Institutul Agronomic Timișoara reprezintă rezultatul politicii înțelepte a P.C.R., a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de numele căruia este legată existența și continuarea sa dezvoltare. Această unitate de învățămînt superior bine integrată cu cercetarea și practica a dat țării absolvenți cu o aleasă tinută științifică (de notat că numărul acesta este de circa 8.000, dintre care 70 de oaspeți de peste hotare), practicieni desăvîrșiți, ceea ce confirmă o dată în plus maturitatea școlii agronomice de la Timișoara, realizare marcantă a celei mai înfloritoare epoci pe care a cunoscut-o istoria patriei și poporului nostru, EPOCA CEAUȘESCU.

MARIAN DRAGHICI ■

Mirela Cirpan, președinta Consiliului U.A.S.C. al I.A.T. Fără generozitatea și munca înverșunată a Mirelei Mina probabil n-ar fi existat.

Trei tineri porniți să învingă toate obstacolele au reușit, după grele încercări și multe emoții, să-și vadă visul împlinit. Trei tineri plini de elan revoluționar, dornici să participe la înfrumusețarea unui lăcaș de cunoaștere, trei tineri care înțeleg să transmită astfel mesajul muncii și al prieteniei generațiilor ce vor urma. Mina a reprezentat pentru toți trei — Mirela, Gabriel și Mihai — o aventură a cunoașterii, a creației, noul asumat atît în ceea ce privește condițiile de lucru, cît și ca importanță a actului artistic.

Nimic strident sau ostentativ în această Mină amplasată în fața Rectoratului I.A.T., clădire de o eleganță discretă, cu pereții exteriori din sticlă și travertin, cu o scară laterală semănînd cu simbolul atît de cunoscut al ADN-ului. Mina se integrează armonios în spațiul arhitectural al clă-

dîrilor vicinale.

Am asistat timp de multe ore alături de Hoduș și Zegrea la instalarea monumentului. Am observat și admirat munca, tenacitatea, dăruirea și am înțeles întru totul mesajul. Ulterior, Mina a dat însă naștere unor discuții mai mult sau mai puțin „savante”, purtate de oameni mai mult sau mai puțin receptivi la mesajul artei. Unii încercau să dea lecții de anatomie artistică, de parcă i-ar fi stăruit îndelung pe H.R. Radian, William Hogarth, Ch. P. Bellay sau Dürer. Creatorii ansamblului de la I.A.T. au urmărit câteva aspecte principale: unul privind integrarea în arhitectura preexistentă, altul armonizarea cu specificul meseriei de agricultor și cu natura, altul mesajul final al lucrării.

Mi-aduc amînte de versurile lui Evgheni Evtuşenko: „Și de se-ntinde gîngăș pînă / la tine-o mină-n cerile tîrziu / nu este-o taină, e o mină. / O mină ori și cum ar fi!” (Tainele).

ADRIAN IOANAȘ ■

EXAMENUL DE DIPLOMĂ, UN EXAMEN FĂRĂ RESTANȚIERI

La ora la care aceste rînduri vor fi citite, foștii studenți ai Institutului Agronomic Timișoara vor fi fost repartizați în producție; ei vor avea luate în primire sarcinile de specialiști în probleme de agricultură. Pe unde vor ajunge, tinerii ingineri zootehniști, agronomi și medici veterinari vor duce cu ei o parte din anii de trudă de pe băncile facultăților, o parte din învățătura dascălilor și își vor vedea probabil în curînd materializate cele mai moderne idei și tehnici prin care agricultura țării noastre va urca noi trepte de perfecționare.

În primele zile ale lunii septembrie efervescenta creație a foștilor studenți s-a concretizat într-o formă finală pe care o numim simbolic „examen de stat”. După ani de experiențe și cercetare, după multe nopți nedormite, în zece minute comisia a acordat notele pentru meritele fiecărui absolvent.

Am asistat din curiozitate profesională la cîteva lucrări pentru a-mi forma o părere despre ultimul examen din viața de student. A fost un examen fără restanțe. Unii au ieșit învingători, cu punctaj maxim, iar alții... tot învingători.

Am urmărit atent reacțiile comisiei. Sfătuitoare, curioasă, dar intransigentă și dovedind multă scrupulozitate. O comisie care nu s-a sfîit să dea nota zece acolo unde munca, seriozitatea și dăruirea față de meserie și cercetare au atins nivelul maxim.

Din discuțiile purtate cu tovarășul conf. dr. ing. Petre Hălmăgeanu am putut afla de modul în care s-a desfășurat, de atmosfera care a dominat la această confruntare a candidaților cu ei înșiși și cu comisia ce le stătea în față. Aici foștii studenți au avut de dat întreaga măsură a cunoștințelor și deprinderilor dobîndite în anii de facultate. Majoritatea proiectelor prezentate au avut un caracter de cercetare, cu posibilități de aplicare imediată în producție. Concluziile care s-au desprins au fost utile recomandări pentru unitățile în care s-au efectuat experimentele. Multe proiecte, reluate la scară națională, vor putea mări prestigiul de care se bucură școala de agricultură din Timișoara.

Multe experiențe s-au efectuat în Stațiunea Didactică și Experimentală, dovadă că ne bucurăm de o bază materială de cercetări adecvată. Cu toate că — în paranteză fie spus — unele cercetări se înpotmolesc pe drum, deoarece conducerea stațiunii se pare că încă nu a înțeles pe deplin menirea și rolul fermelor componente ca parte integrantă a Institutului Agronomic și aservită intereselor științifice ale acestuia, cu scopul de a obține rezultate superioare în cercetare și producție.

Dintre candidații care au prezentat lucrări cu deosebită valoare practică se pot aminti Petru Dema, Mihaela Bordea, Virgil Conter, Mariana Țifrea, Nicolae Țifuc, Ioan Fărău, Florin Cojocaru, Marieta Cosma, Marcel Mateuș și mulți alții.

Marcel Mateuș și-a început activitatea de cercetare încă din anul I, și-a impus o disciplină, s-a privat de multe distracții — a fost atins de microbul cercetării —, a avut timp și pentru studiu pe parcursul semestrelor, și-a îndeplinit și menirea de tînăr revoluționar al zilelor noastre, fiind unul dintre activiștii de frunte ai asociației studenților din Facultatea de Zootehnie.

La fel s-a întîmplat și cu Marieta Cosma, care luni în șir a lucrat în ferma de vaci pentru a obține date cu care azi se mîndrește și ea, și cei care i-au îndrumat pașii.

Acum, în zilele noului început de an universitar, foștii colegi vor munci ca adevărate cadre de nădejde ale agriculturii noastre moderne. Sperăm să auzim cît de curînd numai lucruri bune despre ei și le urăm să poarte cu cînte mai departe numele Institutului Agronomic Timișoara.

A. I. ■

PLEDOARIE PENTRU O MÎNĂ

„Bucuria mea constă în aceea că am reușit să las un mesaj generațiilor ce vor studia științe agricole în acest frumos institut. Sinteza gîndurilor mele s-a materializat în ceea ce se vede. Am urmărit ideea vieții ce stă în mina omului, acel om care azî tînde spre piscurile binelui și ale frumosului, o pledoarie pentru pace și fericire, pentru știință și cercetare, pentru poezie și muzică — «sînt forme diverse ale aceluiași avînt, al inventivității creatoare a ființei umane». Acestea sînt cuvintele lui Gabriel Hoduș, student în anul IV la Facultatea de Zootehnie și Medicină Veterinară, realizatorul principal al lucrării de arhitectură monumentală „Mina”, ridicată de curînd la Institutul Agronomic.

Dorința de a dăinui peste ani în sufletul studenților, dragostea pentru meseria pe care și-a ales-o lăsa determinat pe Gabriel să realizeze acest monument simbolic.

Materializarea ideilor și găsirea unei soluții tehnico-artistice au revenit tînărului și înflăcăratului arhitect Mihai Zegrea, care a răspuns fără șovăială exigențelor și înalțelor cote la care mesajele promovate de tînărul României Socialiste străbat mări și oceane pentru a da pildă și a transmite gîndurile noastre de pace și prietenie tuturor popoarelor lumii. Cot la cot cu meșterii, vreme de mai bine de două luni, tandemul Hoduș-Zegrea a demonstrat ce înseamnă dorința de izbîndă în frumos.

Starea lor de spirit s-a transmis și celor din jur. La originalitatea și îndrăzneala ideii a aderat întru totul

ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SUPERIOR TIMIȘOREAN

■ „UNIVERSITĂȚILE MELE”: SIMBOL ȘI REALITATE ■

Institutul de Medicină

O ȘCOALĂ DE PRESTIGIU PENTRU SĂNĂTATEA OMULUI

Institutul de medicină reprezintă o clădire veche prin structură și stil arhitectonic, nouă însă prin vigoarea în gândire, prin știința promovată de oamenii de aici, cadre didactice și studenți în număr de aproape 3.500. Este o cifră semnificativă dacă o comparăm cu corespondența sa de acum 40 de ani: 506.

Să detaliem. Acum 40 de ani activau aici 18 cadre didactice, 488 de studenți, fiind studiate 7 discipline. Progresul poate fi observat analizând cifrele de astăzi: 305 cadre didactice, dintre care: un membru corespondent al Academiei R.S.R., un membru al Academiei de Studii Medicale, un membru corespondent al S.M.A., șase doctori docenți și 149 cadre cu doctoratul în medicină. Numărul studenților a crescut la 3.132, dintre care 1.393 studenți străini. Numărul mare de studenți de peste hotare ne dă în-

că o dată dovada aprecierii medicinei românești în toată lumea. Disciplinele studiate au atins cifra de 67. Baza materială a crescut în pas cu dezvoltarea științei și a tehnicii, cu nevoia acută de cunoaștere și perfecționare. Astăzi numărăm 29 de săli de curs și amfiteatre, 32 de laboratoare și săli de lucrări prac-

tice, o bază sportivă, săli de lectură și studiu. De asemenea, s-a intensificat colaborarea cu clinicile timișorene, punerea față în față a studentului cu pacientul. Stabilirea unui diagnostic și a unui tratament și apoi reluarea studiului cu mai mult interes, cu mai multă pasiune au devenit o obișnuință în

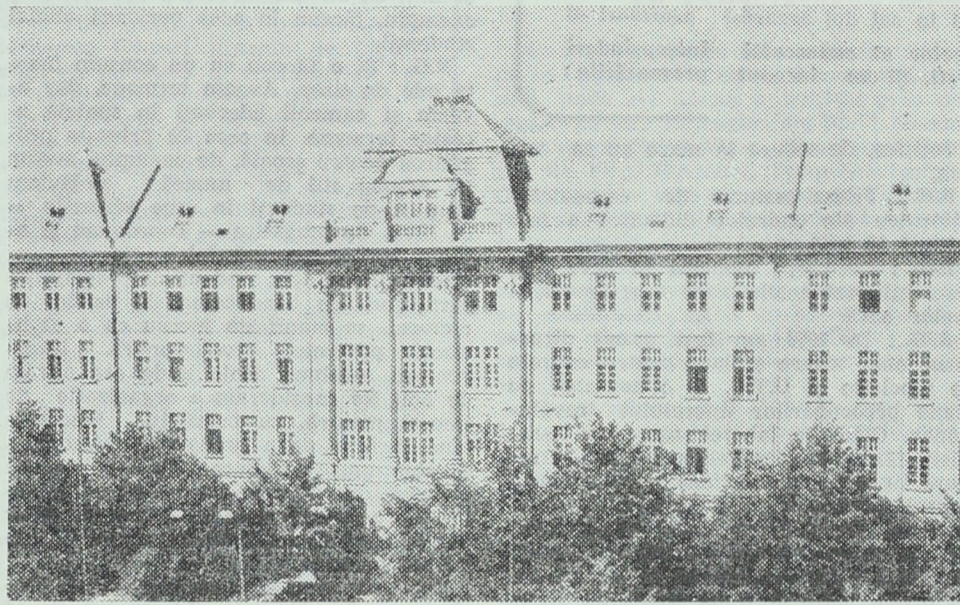
pregătire. Toate acestea sînt proprii Institutului de medicină, toate acestea sînt dovezi ale dezvoltării și progresului medicinei românești, ale preocupării statului și partidului pentru obținerea de cadre bine pregătite profesional.

Colaborarea cadre didactice-studenți, activitatea de cercetare și documentare, relațiile de colaborare și schimburile de experiență cu alte centre universitare au dus la punerea la punct a unor instalații și procedee medicale necesare și de larg interes. Amintim doar cîteva: instalații și procedee pentru spălarea și sterilizarea instrumentelor medicale; procedee pentru obținerea monoglicerinelor unor alfa-acilaminoacizi; compoziție cu acțiune antimicrobiană asupra unor tulpini de stafilococi; sondă pentru biopsia colonului; stimulator medical electroacustic.

Aceste realizări ne pun în față o îmbinare perfectă a medicinei cu mecanica fină și electronica, o colaborare puternică și rodnică între institute ce par atât de diferite.

Ceea ce reprezintă astăzi Institutul de medicină este ceva cu totul nou, este ceva ce a reunit ambiții și dorințe, este preocuparea permanentă a partidului pentru perfecționarea școlii superioare românești, adică, într-un cuvînt, medicină adevărată.

OVIDIU CIRȘTOC ■

Universitatea

„MUNCĂ SUSȚINUTĂ ȘI DE CALITATE”

Dialog cu tovarăsa conf. dr. LUCIA JUCU-ATANASIU, secretara Comitetului de partid al Universității

— Prima întrebare pe care dorim să v-o punem, tovarăsa conferențiar, se referă la creșterea unui foarte scurt istoric al Universității, deoarece, așa după cum știm, ați trăit această istorie, fiind timișoreancă și făcînd parte din primul grup de cadre didactice care au ținut cursuri la Facultatea de filologie.

— Voi începe nu cu anul înființării Universității din Timișoara, ci cu Reforma învățămîntului din 1948, cînd s-a materializat o veche dorință a bănațenilor, aceea a întemeierii unei Universități, al cărei embrion l-a constituit Institutul pedagogic, înființat în august 1948 și transformat în septembrie 1962 în cea de-a patra Universitate a țării și prima creată în anii puterii populare. Facultăți profilate pentru pregătirea de cadre didactice în specializările matematică și fizică i s-au adăugat la 15 septembrie 1956, Facultatea de filologie, cu 122 de studenți în anul I și 4 secții.

În această structură, instituția a funcționat pînă în anul 1967 cînd a primit facultățile fostului institut pedagogic din Timișoara (înființat în 1959) și cînd a luat ființă Facultatea de științe economice. Cu facultățile (12) și specializările respective (20) în proces de perfecționare continuă, corespunzătoare cerințelor economiei, învățămîntului și culturii, instituția a funcționat pînă în 1977, cînd i s-a desființat profilul și organizarea. În această toamnă, a anilor 40 de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, Universitatea timișoreană școlarizează, în cele 3 facultăți existente (Științe ale naturii, Filologie și Științe economice), un număr de 1696 studenți din țară, pregătindu-i în 8 specializări de profil uni-

versitar și trei de profil economic; la aceștia se adaugă 207 studenți din peste 40 de țări străine în anul pregătitor și în facultăți pentru una dintre specializări.

— Un domeniu de activitate

în care s-au manifestat numeroase cadre didactice și studenți ai Universității, unii impunîndu-se pe plan național și internațional, îl constituie cercetarea științifică.

Care sînt direcțiile și domeniile de vîrf ale cercetării științifice actuale din Universitate?

— La fiecare facultate putem cita numeroase exemple concludente pentru realizările în domeniul cercetării științifice. Din lipsă de spațiu (numai înșirarea lucrărilor elaborate de cadrele didactice de la Facultatea de filologie a însumat un volum !), vom

cita doar cîteva, cu regretul de a nu putea prezenta exhaustiv rezultatele. Astfel, la Facultatea de științe ale naturii (impropriu numită astfel, sinteți de acord, nu?), se impun, la catedra de fizică, cercetările privind procesele de creștere, proprietățile fizice și defectele monocristalelor, obținerea monocristalelor de fluorură de calciu și de alaiun de potasiu. Tot aici cadrele didactice sînt preocupate de tehnologiile de înaltă frecvență în fizica materialelor, de aparatură și metode electronice de măsură și control, cit și de cercetările privind structura și proprietățile unor sisteme fizice complexe în stare condensată.

În domeniul matematicii, cercetările se axează pe sistemele de programare pentru conducerea unor activități din cercetare și învățămînt, cit și pe problemele de structură pentru clasele speciale de operatori lineari.

De la Facultatea de științe economice reținem cercetările privind eficiența economică a proceselor tehnologice din cultura sfeclii de zahăr, cit și cele referitoare la sporirea productivității muncii și creșterea eficienței unităților economice industriale.

Menționăm de la Facultatea de filologie, preocupările privind optimizarea indicatorilor socio-culturali aparținînd educației permanente, cele referitoare la folclorul bănațean, la dicționarul toponimic al Banatului și la dicționarul subdialectului bănațean, la Atlasul lingvistic al Crișanei. Alte cadre didactice sînt implicate în studierea curentelor europene în literatura română a secolului XX, iar colegii de la disciplina Pedagogie sînt preocupați de organizarea procesului de formare a deprinderilor de muncă independentă la elevi.

Cele mai importante contribuții actuale la realizarea unor obiective naționale sînt cele referitoare la obținerea monocristalelor (contractul cu I.O.R. București este semnificativ) și la elaborarea tehnologiilor de înaltă frecvență aplicate în industria lemnului (vezi contractul cu C.P.L. Sebeș).

Ca orice studiu, și acesta

este planificat: 92 de teme sînt prevăzute în planul pe 1984, iar valoarea lucrărilor de cercetare contractate este de 3.456.000 lei.

Aș menționa rezultatele remarcabile obținute de cele două centre de cercetări care funcționează în Universitate: Centrul de științe sociale și Centrul teritorial de cercetări economice.

— Care este contribuția studenților la activitatea de cercetare din Universitate?

— Apelez din nou la cifre, pentru a dovedi amploarea acestei contribuții. Există un număr de cercuri științifice studentești (39), conduse de cadre didactice competente și „sufletiste” (cum spun studenții !), colective în care studiază 915 studenți din cei 1696 care-i avem la cursurile de zi. Rodul muncii lor s-a concretizat în 597 lucrări prezentate la ultima sesiune științifică locală (124 premiate) și în 126 lucrări expuse în sesiuni naționale (38 premiate). Participare bună au avut universitarii timișoreni la concursurile profesionale pe plan național („Olimpiadele studentești”), la care au luat parte 42 studenți, 7 dintre ei obținînd premii (3 premii I, un premiu II și 3 mențiuni).

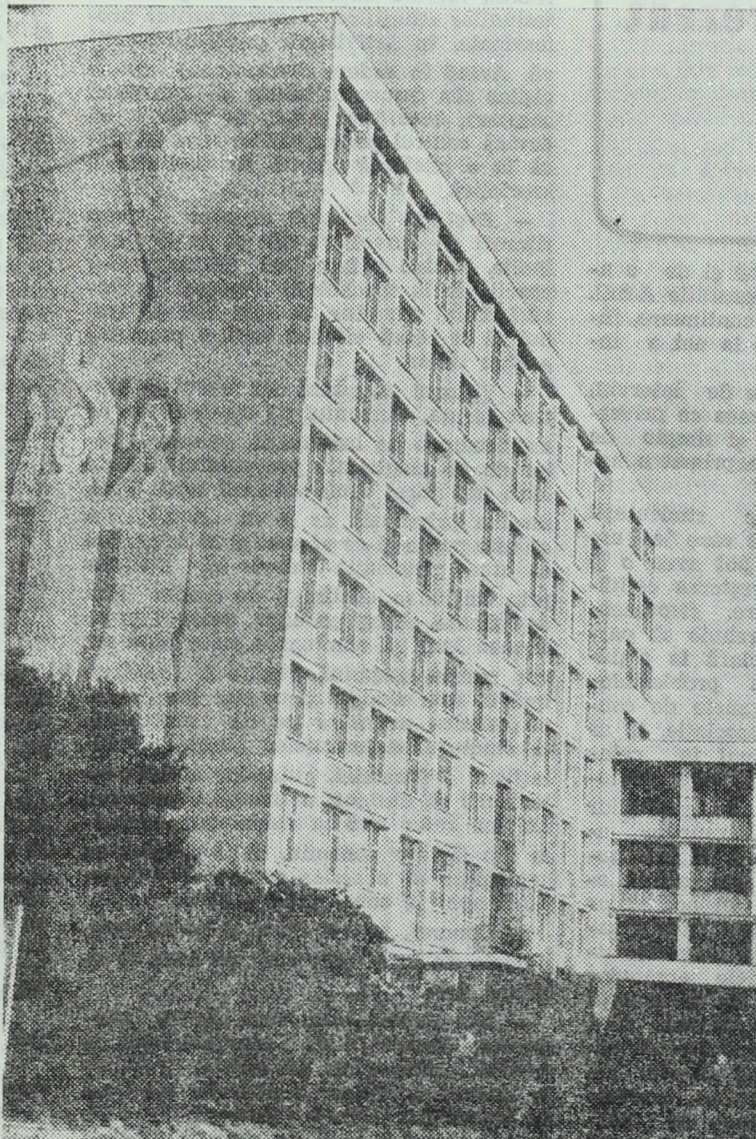
— Ce ne puteți spune despre actuala bază materială a Universității în comparație cu situația din 1964?

— Am să citez doar cîteva cifre concludente referitoare la suprafața de învățămînt (7.653 m², față de 1.863 m²) și laboratoare (azi 63, față de 25 în 1964). Studenții au la dispoziție pentru studiu 641.683 volume în bibliotecă (față de 11.440) și o clădire nouă, special construită pentru aceasta cu 534 locuri. În tipografia noastră s-au editat un număr de 32.626 manuale, cursuri, îndrumătoare, culegeri etc., pentru studenți.

Studenții beneficiază de 1800 locuri în cămin și 1506 locuri la cantină, cit și de 867 burse.

O asemenea bază materială bună obligă studenții și întreg personalul muncitor din Universitate la o muncă susținută și de calitate.

Convorbire consemnată de POMPILIU CRACIUNESCU ■

Fotografii de A. IOANĂȘ ■

MODELE ALE DEVENIRII NOASTRE

■ „A FOST ODATA...” CU ȘI FĂRĂ NOSTALGIE ■

Starea tinereții revoluționare

In cabinetul tovarășului prof. dr. ing. FRANCISC KOVACS, decanul Facultății de mecanică, și-au dat întâlnire cu gazda tovarășul inginer ARKE MARCUS și profesorul dr. ing. NICOLAE GHEORGHIU. „Triumviratul” s-a întrunit „premeditat”, pentru rezolvarea unor probleme legate de programul de proiectare, realizare și implementare a roboșilor industriali. Reporterul avea însă să regăsească în cei doi tovarăși profesori ai Facultății de mecanică și în actualul director al cunoscutei întreprinderi „Electrotimis” trei foști studenți activiști. Și au început prezentările:

Arke Marcus: Am îndeplinit funcțiile de secretar de an și apoi de facultate al organizației U.T.C. În 1956 eram secretarul organizației U.T.C. a Centrului universitar. Am participat direct la constituirea actualiei Asociații a Studenților Comuniști, în 1957, de asemenea la primele două conferințe ale asociației.

Francisc Kovacs: Ca student, în 1951-1952, am fost secretar de organizație la nivelul facultății. În 1957 eram președinte al unei comisii de organizare a asociației, de data aceasta fiind cadru didactic.

Nicolae Gheorghiu: În aceeași perioadă, secretar cu probleme profesional-științifice.

Rep.: Care erau problemele specifice cu care vă confrunțați?

A.M.: În primul rând, baza materială slabă. Pentru a ajunge să locuiești într-o cameră de patru paturi trebuia să fii un student foarte bun. Trebuia apoi să facem rost de hîrtie de desen, ne luptam pentru a avea în meniu carne de două ori pe săptămînă și în sesiune odată la una-două zile, pentru prăjitura de duminică...

N.G.: Problema bazei tehnice a învățămîntului nu suporta comparație între acei ani și epoca contemporană. Nu aveam pe atunci nici măcar comunicări

științifice, de tabere la mare nu se auzise.

F.K.: Prima sesiune de comunicări științifice ale cadrelor didactice a fost inițiată în 1955...

Rep.: Care era maniera în care vă rezolvați problemele, care era atmosfera acelor ani?

A.M.: În 1958 am fost numit directorul unei tabere școlare pentru cadrele de asociație și U.T.C. — o noutate pe scena preocupărilor tineretului revoluționar. Clădirile taberei, așa cum le-am găsit, fără uși, fără geamuri, erau într-o stare aproape nefuncțională. În orașul de sub poalele Timpei, acolo unde organele superioare intenționau organizarea taberei, ne-am strîns o mină de tineri din toată țara. Am muncit cu entuziasm, și în mai puțin de două săptămîni i-am făcut inaugurarea.

F.K.: Prezența cadrelor didactice în munca de organizare a activităților pe linie de asociație nu era aproape deloc necesară.

A.M.: Studenții aveau încredere în conducerea asociației — în colegii lor — și, desigur, această încredere era reciprocă. Ne bazam în orice moment pe adevăratele tuturor studenților la acțiunile inițiate! Dacă spuneam că plecăm să săpăm, plecăm cu toții, cu ace-

lași elan cu care plecăm la o seară cultural-distractivă.

N.G.: Ieșeam iarna uneori să curățăm zăpada. Și noi, studenții, eram primii care solicitam recuperarea orelor pierdute.

F.K.: Problemele de autogospodărire se rezolvau aproape de la sine. Asta era posibil numai datorită unui acut simț al responsabilității. Tot ceea ce fac azi decanii de an sau directorii educativi, de exemplu, făceau în acea perioadă numai studenții.

N.G.: Și o făceau cu un consum foarte mic de timp. Aveam termene, dar aveam și oamenii adecvați în spatele acestor termene. În ceea ce privește pregătirea pentru școală, de exemplu, aveam un anume stil de muncă: alcătuim grupuri de studenți în care virfurile — ca nivel de pregătire — coordonau și ajutau activitatea celorlalți.

A.M.: Asociația studenților, sprijinită permanent de conducerea de partid, de rectorat, se manifesta mereu ca o organizație puternică, revoluționară. Interveneam continuu acolo unde era nevoie de noi. Ne consideram o organizație de tineret matură, cu prestigiu. Discutam pînă și felul de a preda al profesorilor. Țineam uneori ședințe pînă pe la două noaptea, dar niciodată o decizie a asociației nu a fost acuzată de profesori, chiar atunci cînd formulările erau critice la adresa acestora.

Rep.: Ce probleme credeți că ați lăsat nerezolvate, ce probleme credeți că se ridică acum?

A.M.: Îmi aduc aminte că l-am făcut odată „zob” pe Aristide Buholu pentru niște versuri. Acum, datele problemei se schimbă. E de luptat cu alte dificultăți. Remarc uneori cu neplăcere dezordinea din căminele de tineret (sînt și studenți serialiști acolo) ale întreprinderii pe care o conduc. Poate că mai avem cîte ceva de făcut pentru educarea oamenilor în spiritul grijii față de bunurile încredințate.

F.K.: Dacă în 1950 erau 500 de studenți, astăzi numărul lor este multiplicat de zeci de ori. Pe vremea aceea conștiința muncitorească trebuia să influențeze liberalismul țărănesc. Astăzi lucrurile s-au schimbat și asociația trebuie să se manifeste mai viguros. Studenții participă la consiliile profesoriale și îi văd intervenind uneori formal, fără acea scînteie tinerească a angajării în probleme.

N.G.: Lasă o impresie neplăcută relativă dependență, a studenților de șefi. Ar trebui să învețe să se organizeze singuri. Asta ar duce la o întărire a autorității asociației, la o sporire a rolului efectiv pe care îl are în viața de zi cu zi a studenților.

A.M.: Se pune și problema selecției cadrelor. Optim ar fi să se selecteze cadre care să aibă „știința” de a conduce. Urmăresc ingineri care au avut funcții pe linie de asociație: nu întotdeauna în producție dau dovadă de o implicare fermă, de experiență în relațiile cu oamenii la care te-ai fi așteptat de la ei.

F.K.: Mai avem mult de muncit pentru a găsi, atunci cînd este necesar, forme și metode de educație eficiente.

A.M.: Nu poți întotdeauna utiliza niște realități, niște construcții de pildă, în munca de educație. Dacă spui astăzi unui tînăr: „imaginează-ți că în locul acestei întreprinderi nu era acum 20 de ani nimic”, te va privi uimit. Tinerii sînt mult integrați realităților contemporane. Ei privesc înainte. Și noi trebuie să fim pasul cu vigoarea lor dezinvoltă, chiar dacă această trăsătură duce la grabă.

Da, tinerii privesc înainte! Și au alături, în declinarea substantivului „viitor”, pe cei care — deși cu simple arginții — instituie starea de permanență a altui cuvînt — TINERETE!

LUCIAN RISTEA ■

Conf. dr. ing. IOAN BOLDEA:

- absolvent al Facultății de electrotehnică din Timișoara, promoția 1967
- între 1968-1972 președinte al C.U.A.S.C. din Institutul politehnic „Traian Vuia”
- președinte al C.U.A.S.C. din Centrul Universitar Timișoara între 1972-1975.
- din 1983 prodecan al Facultății de electrotehnică.

„Viitorul păstrează din trecut și prezent esența”

— Perioada anilor 1968-1975 a reprezentat o etapă importantă în conturarea profilului de astăzi al Centrului Universitar Timișoara. Care ar fi — din perspectiva timpului — inițiativele și preocupările care au dat caracterul distinctiv al muncii de asociație din acea vreme?

— 1) În activitatea profesională a studenților: inițierea Concursului „Traian Lalescu” și preluarea de către A.S.C. a organizării manifestărilor de acest gen, dezvoltarea activității de cercetare științifică; 2) preocupare continuă pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ și propuneri insistente în acest sens, adresate conducătorilor institutelor și facultăților prin reprezentanții în senat și consilii profesoriale; 3) dezvoltarea activității cultural-educative, creșterea ponderii acesteia mai ales în facultăți; 4) asigurarea unui fond de cadre de mare valoare în ceea ce privește caracterul pregătirii profesional-științifice și a dorinței de a lupta pentru ideile propuse pînă la realizarea lor. Cu osebire s-a urmărit formarea unor consilii puternice în facultăți și institute.

— Ați trăit, așadar, satisfacția rezolvării multor probleme ale asociației în fruntea căreia v-ați aflat, altele au rămas însă, cum e și firesc, în „grija” succesivilor...

— Rezolvarea tuturor problemelor de asociație existente la un moment dat duce inevitabil la conturarea altora noi. Prin urmare, nu cred că vreă problemă soluționată atunci ar fi putut să rămîie eforturile generației care a urmat. De

pildă, tradiția de a propune și de a lege cadre de valoare în consiliile A.S.C. s-a păstrat și dezvoltat în continuare, fără a avea pretenția că de la noi a început.

— M-ați întrebat, înainte de interviu, dacă sînt în temă cu tot ceea ce privește A.S.C.-ul. E vorba pur și simplu de neîncredere sau aveți de exprimat o nemulțumire mai profundă?

— Consider că revistele studențești (în paranteză fie spus: pe care le urmăresc cu mare interes) pot avea o și mai mare influență în creșterea calității școlii noastre superioare. Reprezentanții presei studențești trebuie să participe după o concepție clară la acțiunea de informare asupra problemelor și măsurilor luate de organele de conducere din învățămînt și asociație. Ei ar trebui să cunoască, eventual în chiar ziua adoptării lor, hotărîrile care vizează studenții ale senatelor și consiliilor profesoriale, respectiv ale birourilor acestora. Desigur, modul de a le face publice trebuie să aparțină gazetarilor, esențială este cunoașterea preocupărilor organelor de învățămînt care colaborează cu asociația... Extinzînd „nemulțumirea”, consider că instrucțiile organelor A.S.C. (cu excepția celor de la Izvorul nă ca atare pînă în ziua de azi fără Mureșului) au o eficacitate destul de redusă, ceea ce nu înseamnă că ele nu trebuie menținute. De asemenea, promovarea în organele superioare de conducere ar trebui să se facă, în general, după o activitate de cel puțin două se-

mestre în birourile anilor de studiu sau în consiliile din facultăți, iar criteriile să nu țină cont de anumite procente de reprezentare în diverse organisme. Pe de altă parte, ar fi de dorit ca organele de învățămînt (decanii și prodecanii în-deosebi) să dea dovadă de mai multă solicititudine în relațiile cu cadrele de bază A.S.C., lucrînd împreună la organizarea sesiunilor științifice, a concursurilor profesionale, în activitatea politico-educativă. Avînd în vedere dimensiunea facultăților din domeniul tehnic și specificul acestora, consiliile A.S.C. ar trebui să devină centrul preocupărilor care să ducă la o eficiență sporită în activitatea asociației.

— Evoluția societății noastre atinge ritmuri de dezvoltare din ce în ce mai înalte. Pentru a face față imperativelor epocii, de la specialiștii formați în învățămîntul superior se cere sau ar trebui să se ceară tot mai mult o pregătire pentru viitor.

— Viitorul păstrează din trecut și prezent esența, elementul de continuitate. În multitudinea de informații, volumul celor de pe magistrala progresului crește mult mai înțet decît volumul total. Deci, sarcina principală ar fi să descoperim ce este peren și ce efemer și să le tratăm ca atare. Asociația trebuie să sprijine prin inițiativă continue, nu multe, dar de calitate, obținerea unor cunoștințe pe termen lung și eliminarea celor care nu vor rezista timpului. Pentru a înțelege însă ce este esențial și ce nu, paradoxal, nu tehnica avansată ne dă răspunsul, ci studiul fundamentelor istoriei civilizațiilor, a filozofiei, științelor sociale, literaturii și, desigur, a științei și tehnicii. Nu mă refer aici la elementele concrete din fiecare domeniu, ci la dobîndirea aptitudinii de a sesiza esențialul și a acționa apoi în consecință.

— Concret, ce s-a făcut și ce se face, dincolo de acest „trebuie” pe care îl utilizați frecvent?...

— Din strînsa colaborare dintre conducerea Facultății de electrotehnică și asociația studenților au apărut rezultate deosebite. Prezența cadrelor de bază în discutarea tuturor problemelor nu numai în ședințe, ci ori de cîte ori este nevoie, sau prezența prodecanilor în se-

diul Consiliului A.S.C. este ceva obișnuit în școala noastră. Dintre realizările de anul acesta aș menționa dezvoltarea Concursului „Traian Lalescu” prin adăugarea a două discipline noi de mare interes, organizarea unor cursuri ale studenților fruntași pentru studenții din anii mai mici în vederea familiarizării acestora cu bazele mai mult aplicative ale disciplinelor de profil studiate în anii IV și V, organizarea a patru cursuri intensive de cîte o săptămînă pentru studenții din anul V (semestrul al doilea) în domeniul cu aplicații largi și dezvoltare explozivă în ultima vreme, organizarea unor cursuri facultative (de cîte 12-20 prelegeri) în domeniile Istoria artelor plastice, „Muzica în capodopere” sau literatură comparată, cu participarea unor personalități din orașul nostru. Toate acestea vizează formarea unor deschideri largi către lume și viață și stimularea activității creatoare în facultate.

— Din moment ce experiența arată că studenții și cadre didactice pot lucra fructuos, mai este oare necesară prezența unor dascăli tineri în conducerea asociației?

— Prezența unui număr mic de cadre didactice cu experiență în conducerea asociației asigură totuși avantaje multiple, permițînd studenților cu funcții importante să fie exemple și în ceea ce privește pregătirea profesională și să consolideze în acest mod încrederea colegilor în organizație.

— Credeți, așadar, că ați putea conduce asociația — azi ca și ieri — cu aceleași rezultate notabile? Sper să nu vi se pară prea „îndrăzneată” intervenția...

— Eu cred că starea de tinerețe nu depinde de vîrstă și este legată numai de două lucruri esențiale: dorința și capacitatea de a învăța mereu și o nesfîrșită dragoste de oameni și de viață. Poate că nu mai înțeleg la fel de bine studenții, dar pentru a contracara acest pericol fac toate eforturile de a-i asculta în mai mare măsură odată cu trecerea anilor.

— Am recitat interviul. Se pare că nimic nu mai era de adăugat. Și totuși...

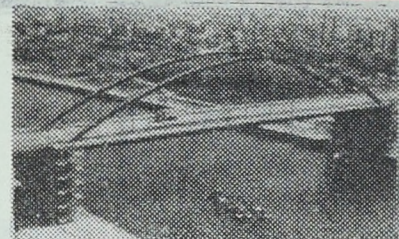
— Să nu care cumva să strecuri vreun cuvînt de laudă !!...

Asta suna a amenințare.

HARALD ZIMMERMAN ■

STUDENTIA DINCOLO DE AMFITEATRE

■ EROISMUL CA FAPT COTIDIAN ■ 46.000 DE TINERI BRIGADIERI ■

Cu „DOINA TIMIȘULUI” în Italia

Plecând spre Susa, trebuia să ținem seama de faptul că ansamblul folcloric reprezentativ al centrului nostru universitar a mai fost acolo în urmă cu exact zece ani și că, atunci, în coloanele unui prestigios ziar torinez putea fi citit următorul text: „Timp de treizeci de minute, ansamblul folcloric al studenților timișoreni, câștigător meritoriu al trofeului „Castana de aur”, a încântat zecile de mii de spectatori, care au răsplătit interpretii cu aplauze interminabile”. Gonind de la Belgrad la Zagreb, între două șlagăre cu Lepa Brena și Toto Cutugno, facem un sondaj ad-hoc: dintre cei de față, cine a făcut călătoria din '74, într-o formație care, firese, își primumesc rîndurile an de an. Da, maestrul coregraf, Emilian Dumitru, la fel de ager și vivace; Achim Ciucurel, dirijorul orchestrei (pe atunci student); nea Sandu Pop, șoferul. Deci trei.

Nu s-au schimbat numai oamenii din ființa ansamblului. Și-a făcut loc o concepție mult mai solidă și cu adânci implicații despre modul cum trebuie scenic prezentată arta noastră populară. Încă prin 1980, în paginile acestei reviste, o fostă membră a ansamblului, pe atunci studentă la Filologie, se făcea purtătoare de cuvînt a acestei noi orientări: („Doina Timișului”) „își asumă răspunderea păstrării și revalorificării creației folclorice”, cu pasiune și rigoare, opunîndu-se „prin viziune și manieră de lucru acelor ansambluri care au lansat și cultivă spectacolul gen concert, ce solicită prea mult podeaua și instalația fonică, urmărind numai spectaculosul”.

În timp ce trăiesc emoția apropierei de Venetia, lectorul univ. dr. Vasile Crețu, cel care de cîțiva ani buni conlucrează, în calitate de consultant științific, cu maestrul Dumitru, cu Ciucurel, cu întregul grup, căci ansamblul a devenit o școală pentru o mai dreaptă înțelegere și cinstire a folclorului românesc, deci Vasile Crețu imi spune că spectacolele montate de-a lungul anilor, fie că s-au numit „Omule, pomule”, „Pe ăst plai curat”, „Să iei drumul soarelui” ori „Bună vremea, omule”, „C-așa-i viața omului”, au căutat să pună în evidență pecetea simbolică, aura de gînd a fenomenului folcloric. Aceasta nu trebuie să ne ducă la gîndul că avem de-a face cu niște fete și niște băieți care au pierdut gustul pentru frenezia cîntecului și a jocului, ci că, așa cum se remarcă în revista „Viața studentescă”, „trebuie înțeles că un spectacol are nevoie de o idee unitară, de un scenariu și, în acest sens, Timișoara, cu ansamblul „Doina Timișului”, a fost un exemplu.”

Venetia a rămas în urmă, în chin-ga sofisticată a șoselelor de centură și sînt bucuroși că am reușit să deslușesc Orașul dincolo de îngrămădirea hăbăucă a vizitatorilor și de poleielile dubioase stîrnite de superindustria turismului. Va înțelege spectatorul italian mesajul subtil și generos conținut în programul românilor? mă întreb, în timp ce uriașii autostrăzii, IP, GIP și ESSO, își fugăresc infatigabili reclamele.

„De la Torino la Susa e ca de la Timișoara la Arad”, ne spune nea Sandu, trăgînd cu ochiul la harta rutieră a Europei. Într-o vale a Alpilor Cotici, Susa, gazdă a celei de-a 24-a ediții a Festivalului internațional de folclor, ne întîmpină cu un cer limpede pe care se profilează silueta masivului Rocciamelone (3538 m). Aflăm din pliante și de la localnici, mîndri de orașul lor, că Susa, anticul Segusium, a fost capitala unui regat celtic, apoi, după cucerirea romană, a devenit prefectură a imperiului; în Evul Mediu — reședință a unui marchizat și a unui comitat. Pe aici au trecut Hanibal, Octavianus Augustus, Frederic Barbarossa, Napoleon...

Festivalul a început cu trecerea în revistă sui generis a formațiilor participante, în curtea vechiului castel, ai cărui muri străjuie așezarea de la anul 1000; probabil că în acest fel organizatorii au posibilitatea să evalueze forța artistică a fiecărui grup și să structureze cu pricepere marea sărbătoare de a doua zi.

... A doua zi începe cu defilarea pe ulițele înguste și în pantă. Fiecare grup dă minispectacole ad-hoc la răspîntii, în entuziasmul general. Manifestarea a adunat toată suflarea din împrejurimi și a strîns numeroși turiști francezi.

Amfiteatrul Roman este scaldat în soarele unei blînde după-amieze. Lăcuste, cîini de lat, bere la cutie, „gelato”, moto Honda. Vreo cinci mii de oameni, mi se spune. Aici, unde piatra mai păstrează amintirea singeroaselor înclătări ale gladiatorilor, astăzi o confruntare pașnică, senină. Majoretele. Formații din Ungaria, Monaco, Italia și așa mai departe. Românii vor încheia spectacolul.

În liniștea care se așterne brusc peste arenă se derulează un arhaic ceremonial de fertilitate. Nici o respirație. Aplauzele izbucnesc odată cu călușul și aproape că nu conțeneșc pînă la sfîrșit. Un dans bănățean de prechi. Bucățile orchestrale pigmentate de ineditul unor instrumente populare străvechi (cobza, cavatul, fluierul, vioara cu goarnă). Suita de briuri „de vilaggio Borlova”. Dansurile olteneste.

În chip firese, pe lângă aplauze, „Doina Timișului” a fost răsplătită cu cele mai multe și mai valoroase premii: din nou „Castana de aur”, placheta provinciei Torino, cupe ale unor asociații regionale.

Deși festivalul s-a încheiat, spectatorii continuă să-i înconjoare pe artiștii români și țin să le spună că le place cromatica și motivele etnografice ale costumelor, bogăția stilistică a dansurilor, frumusețea melosului românesc, cu un cuvînt, le place tot.

Îi dăruiesc lui Germano Belliard, profesor de italiană și latină, un disc cu Gheorghe Zamfir. Imi oferă o monografie a orașului cu următoarea dedicație: „Lui Viorel Marineasa, mîndru de originea latină a poporului său, cu scopul de a cunoaște Susa și cultura italiană”.

VIROEL MARINEASA ■

UN POSIBIL SUBIECT AL MITOLOGIEI MODERNE

EPOPEEA PARTICIPĂRII STUDENȚILOR TIMIȘORENI LA CONSTRUIREA MAGISTRALEI ALBASTRE

Ne-am obișnuit cu ideea începuturilor de la Agnita-Botorca și Bumbesti-Livezeni, unde s-a născut o tradiție greu de regăsit pe alte meleaguri ale lumii. Ne-am obișnuit cu Salva-Vișeu, Bicaș, apoi Porțile de Fier, Rovinari, Transfăgărășanu. Cu timpul ne vom obișnui și cu Transdobrogeanul (cum mai este numită această monumentală operă inginerescă, Canalul Dunăre — Marea Neagră), ne vom obișnui cu prezența lui (o prezență organică amplasată), va fi un subiect de mitologie modernă, cu eroi multipli. Trep-tat faptele aparent firești vor trece în istorie.

„Nu te născuseși încă pe vremea cînd am primit primele insigne de brigadier. Da, acelea viu colorate, pe care te-ai grăbit să mi le pierzi pe cînd aveai 5—6 ani. Dar nu-i nimic (nu protesta), nu insigna valorează, ci amintirile legate de ea. Da, amintirile și faptele rămîn. Oricum, eu am primit mai tîrziu altele (legate de alte amintiri, de alte șantiere), iar acum ți-a venit rîndul. Și este bine cînd tinerii sînt conștienți că își au locul într-un rînd pentru construirea propriului viitor. Eroii anonimi ai muncii. Un popor de constructori...”

Vechiul brigadier, Ion Berehoi, a plecat liniștit dintre noi; avem vocația constructorilor, deci nu a fost o întîmplare fericită a generației lor. Entuziasmul a rămas, s-a accentuat, s-a transmis și se va transmite. Șantierele sînt lângă pleoapa noastră, sînt în noi, parte integrantă a tinereții noastre.

Despre lucrurile grandioase nu se pot spune cuvinte care să le fie pe măsură, poate și de aceea de cîte ori am trecut prin Dobrogea nu am reușit să scriu despre aceste locuri, despre oamenii care le-au schimbat în mod decisiv destinul. Totul părea atît de coplesitor încît îi simțeam pe acești oameni, pe brigadieri, plasați undeva în sferele înalte, de unde nu pot coborî la un simplu apel.

De-a lungul celor 64 de km, cît măsoară Canalul, au fost miini suspect de umane, dar care au avut realizări de domeniul fantasticului. Și nu numai obișnuiții șantierelelor, constructorii prin vocație, ci și alți obișnuiți ai șantierelelor, brigadierii. Fiecare serie a numărat circa 1.500 brigadieri, încît la ora bilanțului s-a putut afirma cu certitudine că de-a lungul celor 8 ani, cît a durat construirea canalului, au participat la lucrări peste 46.000 de tineri.

A vorbi despre toți acești tineri, veniți din propria dorință de a se face utili, de a pune umărul la realizarea celei mai mari și mai complexe investiții a țării din toate timpurile, de a se simți mai devreme bărbați, de a supune relieful, de a schimba ceva în ordinea firescului de milenii, de a se simți pentru prima dată cu adevărat importanți, a vorbi despre toți deci ar fi nu numai greu, ci de-a dreptul imposibil. Poate numai dacă am spune pe scurt; au fost 46.000 de magnifici. Sau și mai simplu, au fost 46.000 de brigadieri. Iar statistica ne-ar ajuta, cu graficele și cifrele elocvente, să sintetizăm: tronsonul tinerețului a însemnat o porțiune de 10 km din traseul viitorului canal, 56 milioane metri cubi de pămînt și rocă dizlocați, 500.000 metri cubi de betoane turnați, 500.000 metri pătrați protecții de maluri.

Se poate vorbi despre milionarii șantierului, cei care, ajutați de utilajele moderne, de înaltă productivitate, fabricate în România, au excavat milioane de metri cubi (Constantin Necula, Lăcrimioara Hitecaș, Ion Băluțescu). Sau se poate vorbi despre un grup. Bunăoară, prin luna octombrie, la Facultatea de Științe economice din Timișoara fetele din anul întîi au aminat „balul bobocilor” pentru luna decembrie. „Unde ne sînt băieții? Nu putem face un asemenea bal fără ei...” Fervoarea lor mi-a amintit de logodnicele războinicilor care îi așteptau cu încredere și neliniște să se întoarcă de pe cîmpurile de luptă. Și acum, ca și atunci, era vorba despre o

luptă, dar de astă-dată era o luptă cu pămîntul; acești băieți depărtați de căldura amfiteatrelor luptau pentru un nou canal al vieții. Munceau... Nu era drept ca balul, anume pentru ei, să nu-i aibă prezenți. Alături de cei 38 viitori economiști erau prezenți și 40 de viitori ingineri constructori timișoreni. În ce loc? Dobrogea. Dobrogea prafului imperial purtat de colo-colo de copitele cailor traversînd istoria. Dobrogea pustului, a sărăciei. Dobrogea noilor transformări — marginea fîntinii în care oamenii iau chipul stelelor. Dobrogea belșugului, a vastului sistem de irigații, Dobrogea Canalului Dunăre — Marea Neagră.

Pierzînd accesul la gurile Dunării (după pacea de la Adrianopol, din 1829) Turcia caută un nou drum spre Marea Neagră, astfel încît în 1834 o comisie internațională elaborează primul proiect de canal între Cernavodă și Constanța sau Mangalia. Lucrările începute atunci au fost reluate în repetate rînduri, dar mijloacele pe care le ofereau știința și tehnica timpurilor respective erau copleșite de volumul și complexitatea lucrărilor.

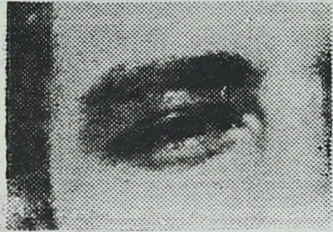
A venit apoi istorica Hotărîre a Plenarei C.C. din 18—19 iunie 1973, cînd P.C.R., în frunte cu secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și-a asumat responsabilitatea împlinirii unui proiect fără realizare timp de mai bine de un secol.

Acesta ar fi cadrul istoric de care au luat cunoștință noii sosiți în concretețea cadrului geografic Cernavodă. Repartiția pe posturi de lucru s-a făcut după profil, îndeminare și putere. Cei de la Facultatea de construcții au devenit astfel „zburătorii” de la ecluze, care ancorăți în frînghii lungi de 20—30 metri (și la aceeași distanță de baza ecluzei) lucrau opt ore pe zi cu perforatorul, ori cu freza sau ranga, dislocînd stînci. Economiștii au fost trecuți la muncile de jos — adică acolo unde ești mai cu picioarele pe pămînt (așa cum cere viitoarea profesie) — la terasamente, taluzări, poduri, sau chiar ca lucrători în cadrul firmei „Ferrari” (cum își spuneau fierarii betonisti). Și timișoreni au fost mereu evidențiați la careurile săptămînale, încît gurile rele spuneau că de fapt la noi se face apelul și nu este remarcat unul sau altul. Ori ca să faci o remarcă (și o faci cu inima neîmpăcată) trebuie să amintești o serie de nume: Aurel Drăgan, Ioan Hornoiu, Ionel Volintir, Ion Mihăescu, Mihael Iancu, Ovidiu Cișmaș și ceilalți pînă la 78.

Umorul fin și-a făcut simțită prezența și în căminele special amenajate, încît de

CONSTANTIN MARASCU ■

(Continuare în pag. 14)

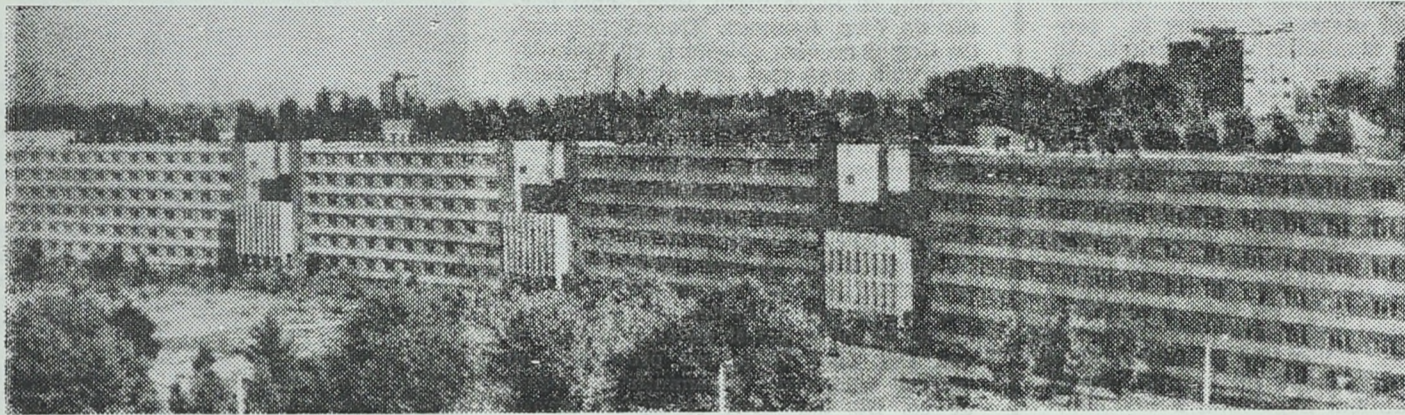

ANCHETA REVISTEI

■ CAMINUL 27 C SAU OBSESIA NEGLIJENȚEI ■ FRAȚI SIAMEZI, ȘI TOTUȘI... ■

PREGĂTIRI... ȘI „PREGĂTIRI”

La ora cind ies de sub tipar aceste rinduri contactul studenților cu amfiteatrele și sălile de curs, cu laboratoarele și atelierile școală s-a produs deja. Febra începutului de nou an universitar, privită însă din alt unghi, acela al modului în care au fost pregătite căminele și cantinele să întimpe studenții — iată tema raidului ancheta realizat de noi în preajma zilei de 15 septembrie 1984.

Cine-și face vara sanie...

Cantina 1 M.V., ora prinzului. Pe administratorul Ion Tudor îl abordez după o scurtă așteptare, timp în care dumnealui a fost undeva, în afara perimetrului cantinei pentru rezolvarea unor probleme financiare.

Se simte o oarecare rămânere în urma la conservarea legumelor și fructelor cît și la micile reparații absolut necesare.

Nerealizarea normelor prevăzute se datorează în primul rînd faptului că în timpul verii cantina a funcționat. Acum se lucrează cu program prelungit, practic zi-lumină, astfel încît pînă la 15 septembrie planul să fie îndeplinit. S-au conservat deja 3.000 kg roșii, 1.500 kg castraveți, 500 kg prune, dovleac la sare și încă altele. Sînt greutăți în aprovizionarea cu ardei, gogoșari și castraveți.

Mă surprinde lipsa acelor care ar trebui să fie în prim-planul acestor activități: studenții. La cantină sînt repartiți pentru efectuarea practicii doar patru studenți, dintre care doi sînt „detasați” la Facultatea de electrotehnică pentru a face curățenie în sălile de seminar.

La cantina Universității conturile sînt deja încheiate. Notez: s-au conservat 12 tone mazăre verde, 27 tone fasole, 9.940 kg roșii, 3.200 kg ghiveci, 3.000 kg compot, 2.761 kg gem, ardei la sare etc. Micile deficiențe organizatorice, criticate la timpul potrivit și în revista noastră au fost înlăturate.

La doi pași de aici, la Cantina 1/C îl găsesc pe administratorul Vasile Turel, foarte abătut. De fapt este și obosit, și supărat, și mulțumit. Obosit pentru că a lucrat în ultima vreme de dimineața pînă noaptea. Supărat este pe studenții care trebuiau să facă practică aici. Pe hîrtie figurau 10 persoane, însă în realitate veneau doar 2-3 pe zi. „Au și ei dreptate, îmi spune tovarășul administrator, au fost programați să efectueze practica de vară studenții care erau restanțieri și, deci, conform regulamentului în vigoare, în sesiune (fie ea și de toamnă) sînt scutiți de alte activități. Ori, să mergi azi la practică și mîine la examen nu-i tocmai normal”. În sfîrșit, tovarășul administrator este mulțumit fiindcă, de bine, de rău, magazia este plină. O vizităm împreună: 10.000 kg bulion, 11.000 kg compot, 12.000 kg ceapă sînt cantități îndestulătoare pentru sezonul de iarnă. Paralel, se lucrează la renovarea sălilor de mese, se repară instalațiile sanitare, se înlocuiesc mașinile defecte de la blocul alimentar.

Alături, la Cantina 4/C, cantină frunțasă în topul inițiat de Consiliul U.A.S.C. din Centrul universitar anul trecut, lucrurile sînt, de asemenea, bune. S-a demarat deja la efectuarea curățeniei, se șterg ferestrele, se repară mesele defecte, se înlocuiesc scaunele rupte etc. Magazia de la demisol este aproape plină. Au și ei probleme tot cu aprovizionarea cu ardei și castraveți.

Și tot la capitolul „cantine”, un popas la Institutul agronomic. Sala de mese arată plăcut, cu toate că ea a funcționat și în timpul verii. De pe terenurile aflate în îngrijirea studenților s-au recoltat și depozitat corespunzător cantitățile necesare de legume și fructe. De asemenea, cantitatea de carne va fi suplimentată, ca și în anii trecuți, din gospodăria anexă.

Toate-s vechi și noi sînt toate

Căminul 27/C. După aspectele critice semnalate de noi în numărul trecut al revistei, speram ca de această dată lucrurile să se fi schimbat. Zadarnic. Aceeași stare jalnică, același miros insuportabil de igrasie, grupuri sanitare defecte, apă infiltrată prin pereții ultimului nivel. O echipă de 3 (!!!) lucrători prezenți aici la ora raidului nostru muncește după principiul „doi cu mapa, unul cu sapa”. Este clar că pînă la începerea anului universitar nu se va putea face mare lucru. Nu știu cui îi va fi fiind folositor raportul cu stricăciunile existente în cămin, raport pe care tocmai l-a întocmit un reprezentant al serviciului tehnic, însă, categoric, studenților nu. S-a încercat zugrăvirea coridoarelor, ne spune tovarășul Ioan Ciucă, șeful serviciului social al I.P.T., însă din

motive obiective (infiltrațiile de apă) s-a renunțat. Practic, acum se lucrează la toate și la nimic.

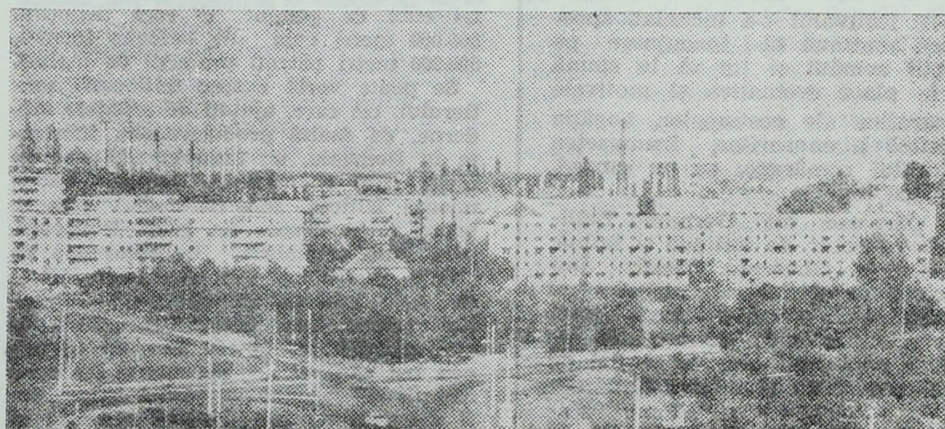
Ca și în anii trecuți, căminul 14/C este rezervat familiilor de studenți ai Institutului politehnic. Curățenie aici s-a făcut și s-a făcut bine. Holurile și coridoarele, cu toate că n-au fost zugrăvite cam de mult, par ca scoase de la cutie. Un cuvînt bun pentru locatari și deopotrivă pentru administrația căminului. S-a neglijat și anul acesta hidroizolarea acoperișului, așa încît nu miră pe nimeni că la etajul IV, în multe camere ploaia realmente. Camera 426 este un exemplu.

Mobilierul căminului este serios deteriorat, pereții multor camere trebuie zugrăviți, inoleumul s-a cam dezlipit, apa se infiltrează prin pereți.

La polul opus apare căminul 11/C. Curățenie bună, camerele frumos aranjate, zugrăvite, cu saltele Relaxa, mai mult chiar, în fiecare cameră există tablouri, astfel că studenții nu mai recurg la aplicarea pe pereți a afișelor, sursa deteriorării zugrăvelii. De la administratorul căminului aflu că în timpul verii grupuri de studenți aflați în practică au lucrat la înfrumusețarea căminului, sprijinind chiar și activitatea lucrătorilor de la serviciul tehnic. Așadar, se poate!...

Un caz paradoxal îl reprezintă căminele 12/C și 13/C. Ambele sînt administrate de Universitate și au aceeași configurație arhitecturală. Primul este curat, bine îngrijit, pe coridoare sînt puse covoare. Camerele fără locatari sînt închise. Cel de-al doilea însă pare a fi al nimănui. Toate ușile sînt larg deschise, mobilierul fiind descompletat în unele camere. Portar nu există. Chiar firma este înjumătățită, simbolizînd parcă faptul că serviciul social al Universității lucrează cu jumătăți de măsură.

Vizităm în continuare căminele 15/C (îngrijit, mai puțin etajul II), 7/C (în nota caracteristică: frumos), 3/C (uși

Fotografii de ADRIAN IOANAȘ ■

semideteriorate, grupuri sanitare așijderea) și 21/C (sub așteptări, poate și fiindcă în această perioadă acesta este ocupat de studenți aflați în sesiune).

O creșă pentru prichindei

Fiindcă spațiul ne permite, readucem în atenție dorința zecilor de familii care au copii: înființarea unei creșe. A trecut mult timp de cînd se tot vehiculează ideea reînființării creșei pentru copiii studenților, însă fără rezultate. Vom reveni dacă va fi cazul.

Dorim ca spiritul constructiv, fundamentat pe critică și autocritică să se facă mai bine simțit. Se impune neabătut implicarea mai activă a organizațiilor A.S.C. din facultăți și institute la soluționarea problemelor care, inerent, apar în viața de cămin.

ILIE LAUDAT ■

UN POSIBIL SUBIECT

(Urmare din pag. a 13-a)

multe ori noul venit se oprea mirat în fața cite unei firme incitante: „Bar de noapte cu program redus pentru elevi și studenți”. Dincolo de ușă nu te izbeai de discipolii lui Bachus, ci de tineri care susțineau (ei pentru ei) microprograme artistice. Și, bineînțeles că fiecare seară era organizată de o altă zonă, fiecare căutînd să se individualizeze cît mai bine, fie și măcar prin intermediul marșurilor brigăzilor. „Sîntem tinerii din Timișoara / Și-am venit mînați de-același gînd / Să unim azi Dunărea cu Marea / Să-n-florească-al nostru scump pămînt”.

Apoi se-ășterne pacea. Ici-colo cite-o lumină; un pasionat al lecturii sau un melancolic scriindu-i iubitei: „Trec fantasmelor verii-n declin / corăbiile sufletului meu marin”, transmițînd pioul omagiul al lui Nichita Stănescu acestor băieți cu mîini de aur.

Dimineața totul se reia cu și mai mare îndrîjire; natura este obligată să cedeze pas cu pas în fața tehnicii, dar mai ales în fața oamenilor, a acestor tineri care nu au fost doar prezenți. A acestor tineri, care nu au fost constituiți în citeva detașamente dispersate care au venit să-i ajute pe constructori, ci au venit ca unii dintre principalii constructori.

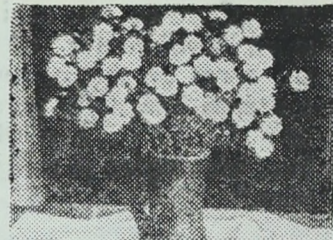
S-a ajuns la această oră a bucuriei. Oră a bilanțurilor generale. S-au numărat anotimpurile (31), s-au stabilit cîți metri cubi de pămînt și rocă au fost dislocați (300 milioane), cîți metri cubi de beton au fost turnați (4,2 milioane), s-au stabilit cîți km are Canalul în lungime (64), s-a evaluat volumul traficului anual turi de Constanța Sud, trei noi porturi; (75 milioane tone), au fost construite, ală-Cernavodă, Medgidia, Basarabi. Și, în sfîrșit, a fost denumit „magistrala albastră” (deși tot atît de bine putea fi numit magistrala sufletelor).

S-a ajuns la această oră a bucuriei. Bucuria trecerii unui examen copleșitor în chiar apropierea aniversării celui de-al 40-lea an al libertății. Dobrogea, încinsă cu un brîu sărbătoreț de apă a întîmpinat acest eveniment de o importanță hotărîtoare pentru noi.

Bucuroși (bucuria împlinirii) și triști totodată (melancolia despărțirii de un lucru la care ai pus nu numai umărul, ci și sufletul), constructorii și-au strîns uneltele (lăsînd Dunărea să răsuflă eliberată pe un drum mai scurt spre apa cea mare) și s-au îndreptat spre alte obiective de importanță majoră.

DE VEGHE LA STAREA PĂMÎNTULUI

■ PEISAJELE LUI VIOREL MĂRGINEAN ■ SANCTA SIMPLICITAS... ■

SE IMPUNE UN SINGUR CUVÎNT: DEZARMARE

Dacă se vorbește despre o nouă ordine culturală, despre o nouă ordine economică sau despre dialogul Nord-Sud, dacă marile puteri dezbat în Spania, la Viena sau Geneva problema privind arsenalele nucleare, dacă mulțimi tot mai mari străbat Terra protestînd împotriva genocidului potențial pe care îl reprezintă armamentul nuclear, dacă omul, uimit de puterea creierului său, de miracolul împlinit al fisiunii atomice, începe să se teamă de descoperirile sale, dacă marile organizații internaționale revin în fiecare an asupra noțiunii de

drept, soclu fără de care nu există entitate umană — toate acestea dovedesc că, în plină dezvoltare, omenirea are conștiința că trăiește o eră de mutații extraordinare. Că oricînd este posibil ca holocaustul să fie transformat în apocalips, dacă cineva apasă pe butonul magic capabil să dezlănțuie megatonele...

Anul politic internațional 1984 a preluat ștabela păcii, fiind nevoit să navigheze cu dificultate și cu multă prudență prin marea de dosare politice nerezolvate, căci 1983, departe de a-și înscrie numele în istorie ca „An decisiv al păcii”, a marcat o agravare a climatului mondial. Iată de ce, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu: „În actualele împrejurări — cînd problema centrală a epocii pe care o trăim este aceea a păcii sau războiului — este mai imperios ca oricînd ca popoarele să-și unească eforturile și să concluzioneze tot mai strîns pentru oprirea agravării încordării internaționale, pentru reluarea politicii de destindere și pace”.

La pericolul pe care îl reprezintă pentru însăși supraviețuirea omenirii, cursa înarmărilor adaugă, zi de zi, și o absurdă risipă a bogățiilor naturale ale planetei noastre. Programul Pentagonului cu privire la fabricarea a 44 de noi tipuri și sisteme de arme nucleare convenționale, cosmice și de altă natură, al cărui cost se ridică la circa 450 miliarde dolari, este relevant. Realizarea programului de rachete intercontinentale „MX” va absorbi un milion de tone oțel, 2,4 milioane tone de ciment, 10.000 tone de aluminiu și 2.500 tone de crom. O turbină de avion de vînătoare de tipul „F-100” necesită pentru construirea sa, între altele, 2.500 kg de titan, 2.365 kg de nichel, 753 kg de crom, 327 kg de aluminiu. Fabricarea în întregime a u-

nui asemenea aparat modern de vînătoare cere 6.000 kg de aluminiu, obținute din 22 tone de bauxită și 100.000 kWh de energie electrică.

Este mult? Este puțin? Fiind vorba de resurse neregenerabile, se poate spune că înarmarea „devorează” nu numai prezentul, ci și viitorul. Responsabilitate față de viitor, față de soarta planetei înseamnă, în primul rînd, stoparea uriașei risipe pe care o implică aberanta cursă a înarmărilor. Să nu uităm că numai 4 miliarde de dolari economisiți anual pe seama arsenalelor militare ar ajunge pentru asigurarea hranei a 200 milioane de copii subnutriți. Să nu uităm, de asemenea, că echivalentul sumei cheltuite în lume, timp de 3 minute, pentru arme, ar permite realizarea unei campanii eficiente de vaccinare. Și exemplele ar putea continua, dar glasul cifrelor nu ajunge pînă în turnul de fildeş al negustorilor de moarte, atenți doar la zerourile ce se adaugă în conturile inconștienței. Inconștiența de a arunca Terra în abisul nuclear, pustiirea, distrugerea totală a vieții.

Publicația elvețiană „Weltwoche — Magazin” a inserat recent în paginile sale un interviu acordat de un ofițer american, care a declarat printre altele: „Noi ne-am făcut o idee destul de netă despre viitorul război, dar nu știm pînă la ce punct este exactă”. Soluția de ieșire din impas o propun copiii: „Cred că în loc să ne exprimăm îngrijorarea în legătură cu războiul nuclear, mai bine am face ceva pentru a-l elimina” — a spus o fetiță de 11 ani, Jessica Fiedler, în fața unui comitet al Camerei Reprezentanților a Congresului S.U.A.

Deh! Mînte de copil...

DAN PARVULESCU ■

Grafică de ȘTEFAN POPA ■

ARMONIA PEISAJULUI

Răsfoind, în 1983, albumul lui Viorel Mărginean (apărut în acel an la Editura „Sport-turism”) am avut bucuria să descoperim un dialog cromatic de sensibilitate și reală desăvîșire. Apoi ni s-a oferit prilejul de a vizita expoziția timișoreană a artistului, deschisă la Galeriile „Bastion” în primăvara acestui an. Și putem spune nu numai că senzația noastră s-a păstrat; ea a fost amplificată, contactul privirii cu suprafața tabloului fiind, în cazul de față (și în pictură în general), decisiv.

Așadar, ce vrem să spunem prin desăvîșire a dialogului cromatic. Ei bine, trebuie subliniat din capul locului că spațiul în care acesta are loc se revendică fericit peisajului și naturilor statice. Totul este deschis, pictorul nu caută interioarele umbrite; este asemenea păsărilor cărora le consacră parte bună din numărul tablourilor sale.

Peisajele apar ca sinopsys-uri, ochiul privitorului aflîndu-se mult deasupra, cum anticipam, în acel ținut al zburătoarelor, ținut ce înlesnește rotirea privirii și „încălcarea” acesteia cu grăitoare frînturi. Vorbim despre modul luării la cunoștință a împrejurului, căci tablourile sînt de o unitate cum uneori numai natura însăși poate oferi. În soluție finală însă, conținutul desemnat de formularea lui Nicolaus de Cusa, „coincidentia oppositorum”, fiind depășit parcă, instituindu-se ca „etapă anterioară”.

O spunem pentru că doar liniște și lăuntrică bucurie ne încearcă în fața unor tablouri ca Iarnă liniștită, Casă albă, Rod și alte. Putem conchide, fără riscul exagerării, că acestea sînt stările ce ni le strecoară în suflet mai toate picturile artistului, enumerarea a numai citorva dintre ele pîrîndu-ni-se rezolvarea preferabilă.

Pictorul despre care vorbim dă măsura unei asemenea științe a compoziției, înfîșîndu-se în peisaj a elementelor industriei contemporane nu este o dificultate sau o simplă reproducere; acestea devin punctele esențiale în funcție de care se organizează peisajul însuși. Revelatoare în acest sens sînt, iată,

lucrări precum Petrol, Sonde, Gospodărie agricolă. Rezolvarea aceasta are loc, în esență, la nivel de strictă imbinare cromatică, desigur, nu în ultimul plan situîndu-se limbajul formelor.

Oricare dintre peisajele lui Viorel Mărginean ne rezervă, cum am spus-o deja, armonie și luminozitate. Iar dacă ne vom referi mai pe larg la două dintre ele este pentru simplificarea și dorința a mai largii cuprinderi.

În primul rînd să privim Sărbătoare în Maramureș. Linia orizontului se află undeva foarte sus, frîntura de cer fiind însă suficientă zborului păsărilor. Căci acesta este în consonanță cu starea personajelor integrate în sărbătoarea campestră. Culorile (să notăm că dominanță este gama verdelui) portului popular, ale pomilor înfloriți (aceștia redați — mai ales — în manieră pointilistă), ale dealurilor, vibrează. Ipso facto, pictorul și-a atins scopul redării muzicii din vatra satului, a petrecerii (folosim cuvîntul în semantica lui dublă) specific românăști, a ființei umane în genere. Soarele, pictat a la Klee, nu ne dă relații decât despre existența sa perpetuă, nu și despre momentul diurn, sugerîndu-se astfel perenitatea naturii în ansamblu, a succesiunii anotimpurilor și armonizării lor. Dealtfel și Primăvara la Palanga trimite la aceleași concluzii. Corelîndu-le pe acestea cu Livadă, Iarnă, Zi de vară, putem merge pînă acolo încît să afirmăm că Viorel Mărginean încearcă realizarea, în spațiul picturii românăști contemporane, a ceea ce a făcut Vivaldi în muzica epocii sale: ne referim, de bună seamă, la Anotimpurile acestuia din urmă.

Naturile statice, care ocupă (a rîndu-le) o bună parte în creația pictorului, le putem aduce în discuție prin Rămuri ori Speranța. Scriem ori pentru că și primul dintre tablourile menționate trimite la ideea de speranță prin mugurii, puștii, care anunță evoluția din următorul, unde ni se înfîșează ramuri în care frunzele există demult, aflîndu-se în deplină vîrstă. Iată rostită și prima notă de abstractizare: roșul vertical care străbate tabloul. Nu este

lipsit de importanță nici faptul că ramurile pictate sînt de vise!

Despre păsările pictate de Mărginean putem spune că pendulează între dimensiuni contrare. Căci iată, în Zbor maniera Strigătelui lui Edward Munch, iar în Pasăre măiastră, poezia și beatitudinea brăncușiană.

Folosindu-se de linia specifică picturii chinezești — trimitem în acest sens la Dealuri — artistul ne susține și afirmația preliminară referitoare la sensibilitate. Sensibilitate prezentă, dealtfel pretutindeni în cuprinderea ramei, teme și măturie pentru modelarea lăuntrică fără de sfîrșit a simfoniei cromatice.

POMPILIU CRACIUNESCU ■

Vezi accepțiile culturale ale visului în notațiile lui Dan Hăulică din albumul citat, p. 19.

Cercul de presă al Casei de cultură a studenților va împlini în toamna aceasta 25 de ani de ființare. De-a lungul acestui sfert de veac de activitate el a fost mediul politic, spiritual și moral în care s-au format generațiile de studenți-gazetari ai Timișoarei universitare. Mulți dintre aceștia vî sînt astăzi cunoscuți din presa locală și centrală, ori din activitatea lor scriitoricească.

De peste 10 ani cercul de presă reprezintă pepiniera în care se formează redactorii revistei „Forum studentesc”. Meritele sale — ca dealtfel și cele ale revistei — au fost încununat prin cucerirea a numeroase premii la fazele naționale ale Festivalului artei și creației studentești.

Așadar, o tradiție e de purtat cu cîntec mai departe; responsabilitatea aceasta se cere asumată de o nouă generație de studenți, a 25-a.

Cercul de presă al Casei de cultură a studenților vî așteaptă!

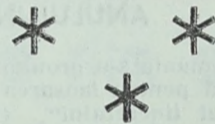
Starea de cîntec

Poetul vine numai cîntec
cu toate cîntătoarele cerului
în taină vorbit
și se așează pe prispa dinspre soare
cu cartea pe genunchi
Cîntecul lui dejulează
la rădăcina arborelui
aveam ca arg de stîndă
Nici o umbră nu cade pe inima sa
atît de cuprînsă de sărbătoare
Inima sa pompează lumina în cîntecul său

fără încetare
Poetul se naște în fiecare clipă
cum din cîntec se naște pasărea
În fiecare por al patriei
există un cîntec
Cîntecul umple vîzduhul
cu aripa atînge steagurile
Aripa poemelor scrise
pe mătasea lîmpe
a steagurilor de luptă și sărbătoare
aripa transparentă
aripa de rouă a poemelor
filînd pe catarg
și el poetul pe prispa dinspre soare
a țării

veghînd starea de cîntec
și starea de libertate
și starea de efervescentă
și starea de împlinire
și bunăstarea
și starea de spirit românesc.

MARCEL SAMANȚA ■

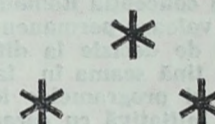

Linie perpetuă

peste dig
nelucrată culoarea
modelează conturul
fețelor noastre tinere

marea de aici
și marea de dincolo
unduitoare poartă
și fără de pripas
linia perpetuă a Patriei
pînă între loitrela Carului Mare

POMPILIU CRACIUNESCU ■

În voia jocului

Cînd am sosit poetul tocmai plecase
Rămăseseră manuscrisele lui
În aerul care-i întîrziase
Nu se auzea suflarea nimănui

M-am așezat aproape de ogînzii
Marea se-auzea în cealaltă odaie
Păsările s-au rotit și s-au prins
Cu ghearele de evantaie

Nu mă dureau ochii, nu era nici un semn

Că m-ar fi îmbolnăvit aerul locului
Am mîngîiat ogînzilor umerii din lemn

Și m-am lăsat în voia jocului

Am luat plaja în mîini și am tras
O linie, apoi alta, o diră
Umbră valurilor mă izbea în obraz
Și litera mi se auzea cum respiră.

Rizînd am ieșit în grădina
Aveam degetele murdare, cleioase
O pasăre mi se oprise pe mină.
Cînd ai sosit poetul tocmai plecase.

MIHAI OCTAVIAN IOANA ■

■ „Ceea ce este mai important decât toate construcțiile este faptul că tineretul patriei noastre a învățat să muncească și să trăiască în spirit revoluționar, că și-a însușit înalta concepție revoluționară despre lume și viață. În această muncă uriașă, în lupta revoluționară s-a creat un tineret revoluționar, un om nou, constructor conștient al socialismului și comunismului – și aceasta constituie cea mai mareă înfăptuire a revoluției socialiste a partidului nostru!”

■ „Cauza păcii și vieții popoarelor cere tineretului lumii ca pe deasupra oricăror deosebiri de orientări și concepții politice, filozofice, ideologice și religioase să-și dea mîna, să conlucreze tot mai strîns pentru a bara calea războiului, pentru a opri cursa înarmărilor.”

NICOLAE CEAUȘESCU

Tineretul României participă la făurirea destinelor de pace ale umanității

Cu un profund sentiment de responsabilitate față de viitorul său care este cel al întregii omeniri, față de continuitatea și consolidarea tradițiilor și realizărilor prezentului, tineretul României răspunde inițiativelor de pace ale statului nostru, participînd cu însuflețire a grandioase acțiuni de masă organizate în vederea eliminării pericolului de război, înfăptuirii dezarmării, instaurării unei noi ordini economice internaționale, a unui climat de pace, înțelegere și colaborare în lume.

Mobilizatoarele apeluri la rațiune și acțiune adresate tinerilor din întreaga țară, factorilor de decizie din diferite țări, Organizației Națiunilor Unite, au stîrnit un amplu ecou, recomandînd țara noastră generație organizată și responsabilă, ca pe un detașament activ, pe deplin responsabil de viitorul său, al întregii civilizații umane. Aportul țării noastre a evidențiat problema tineretului de azi, la elaborarea și recunoașterea internațională a unui statut al său, specific condițiilor contemporaneității. S-a

concretizat de-a lungul anilor în valoroase inițiative, documente privind tineretul, adoptate în cadrul O.N.U. sau reuniuni internaționale de tineret și studenți organizate în țara noastră.

Intensificarea acțiunilor României în această direcție este dictată de perioada pe care o traversează viața internațională, caracterizată prin evoluții complexe, contradictorii, care afectează drepturile națiunilor la dezvoltare liberă și independentă, amenințînd afirmarea plenară a marilor idealuri ale omenirii, ai căror purtători în viitor sînt tinerii de astăzi. Pentru ca uriașul potențial creator, capacitățile lor de acțiune înnoitoare, revoluționară să fie valorificate în interesul menținerii păcii, asigurării condițiilor de progres pentru toate popoarele, România a înscris, pe linia consecvențelor sale orientări de politică externă, remarcabila sa inițiativă la O.N.U. privind proclamarea „Anului internațional al tineretului”, care va fi marcat în întreaga lume în 1985, propunere adoptată de către Adunarea Generală a O.N.U.

în sesiunea din 1979, sub deviza „Participare, Dezvoltare, Pace”.

În concepția românească, Anul Internațional al Tineretului trebuie să deschidă șirul mai îndelungat al unor ani de eforturi fructuoase, vizînd consacrarea pe plan internațional a drepturilor și responsabilităților tineretului, asigurarea continuității programelor privind condiția și statutul tinereii generații.

Țara noastră este hotărîtă ca, și în

viitor, să se aplece cu grijă și afecțiune asupra problemelor, năzuințelor și idealurilor care-i preocupă și animă pe tinerii patriei, să întreprindă tot ceea ce depinde de ea pentru a le asigura un viitor pașnic, eliberat de amenințarea nucleară, pe măsura reprezentărilor umaniste despre lume și viață, cu care poporul român își înzestreaază, prin tradiție, urmașii.

DAN DUBINA

Cele mai tinere vîlăstare ale României socialiste înconjoară cu dragoste lor pe cîrmaciul înțelept al destinului întregului popor.

INIȚIATIVE ROMÂNEȘTI ÎN PERSPECTIVA ANULUI INTERNAȚIONAL AL TINERETULUI

● România s-a pronunțat cu consecvență pentru lansarea unui „Deceniu al tineretului” (1985—1995), întrucît dezbaterile problemelor complexe cu care este confruntată tinăra generație nu poate fi limitată la un singur an.

● Țara noastră aduce o contribuție valoroasă, practică și teoretică, la elaborarea (aflată într-o fază avansată) a unei Declarații asupra drepturilor și responsabilităților tinereii generații. Conceput în spiritul Cartei O.N.U., acest instrument internațional s-ar constitui într-un document unitar, cu caracter de platformă, menit să prezinte, sub aspect economic, social, politic, științific și cultural, statutul activ al tinereii generații în lumea contemporană. După adoptarea de către comunitatea internațională, această Declarație ar trebui să devină, în concepția României, un statut cu valoare permanentă, de care factorii de decizie la diferite niveluri, să țină seama în lansarea politicilor și programelor lor.

● O inițiativă cu caracter global, lansată de țara noastră, o reprezintă convocarea periodică, sub auspiciile O.N.U., a unei Conferințe mondiale a tineretului. Aceasta ar trebui să se înscrie pe linia acțiunilor precedente de anvergură internațională, la care România și-a adus o contribuție nemijlocită — Adunarea mondială a tineretului (New York, 1970) și Conferința internațională a tineretului pe problemele populației (București, 1974). O asemenea conferință ar putea reuni, periodic, tineri al lumii de cele mai diferite orientări și convingeri, chemați să abordeze probleme stringente ale prezentului și viitorului.

● O altă propunere vizează instituirea unui organism (Consiliu, Comitet) al O.N.U. pentru problemele tineretului, cu atribuția de a

coordona, la nivel internațional, preocupările numeroaselor agenții și instituții specializate din sistemul O.N.U., care se ocupă, într-o anumită măsură, de problematica tineretului (precum Unitatea pentru tineret din cadrul Centrului internațional al O.N.U. de la Viena, Divizia pentru tineret din cadrul UNESCO, programele pentru tineret ale Organizației Internaționale a Muncii — O.I.M., Organizației pentru Alimentație și Agricultură — F.A.O., Organizației Mondiale a Sănătății — O.M.S.).

● Tot din perspectiva marcării Anului Internațional al Tineretului, România susține necesitatea înființării unui Centru internațional de cercetare și documentare socială a problemelor tineretului în scopul identificării deciziilor și programelor celor mai potrivite de soluționare a problematicii tineretului.

ROMÂNIA A GĂZDUIT O SERIE ÎNTREAGĂ DE ACȚIUNI DE REFERINȚĂ CU LARGĂ PARTICIPARE INTERNAȚIONALĂ:

— septembrie 1983. Reuniunea europeană consacrată problematicii A.I.T. — una din cele cinci reuniuni regionale, care s-au organizat, anul trecut, în virtutea deciziei Adunării Generale a O.N.U.;

— iunie 1982. Masa rotundă de la Costinești cu tema „Tineretul anilor '80”, organizată de Centrul de cercetări pentru problemele tineretului, în cooperare cu Divizia de tineret din cadrul UNESCO — considerată prima acțiune internațională importantă în contextul pregătirilor A.I.T.;

— martie 1983. România a găzduit Conferința generală a I.S.M.U.N. și un seminar internațional de tineret și studenți, cu tema „Tineretul și studenții — solidaritatea pentru pace, dezvoltare națională, dreptate socială și o nouă ordine economică internațională”.

DOCUMENTE PRIVIND TINERETUL ADOPTATE ÎN CADRUL O.N.U. LA INIȚIATIVA ȚĂRII NOASTRE

● 7 decembrie 1965. Declarația cu privire la promovarea în rîndul tinerilor a idealurilor păcii, respectul reciproc și înțelegerea între popoare.

● 22 noiembrie 1971. Tineretul, problemele și nevoile sale, participarea sa la dezvoltarea socială.

● 14 decembrie 1973. Acțiuni concrete la nivel național și internațional pentru a răspunde nevoilor și aspirațiilor tineretului și pentru a promova participarea sa la dezvoltarea națională și internațională.

● 16 decembrie 1976. Politici și programe referitoare la tineret.

● 16 decembrie 1977. Tineretul în lumea contemporană.

● 17 decembrie 1979. Anul Internațional al Tineretului: Participare, Dezvoltare, Pace. (document)

● noiembrie 1981. Program concret de măsuri și activități ce urmează a fi întreprinse înaintea și în timpul Anului Internațional al tineretului (1985).

● 13 noiembrie 1981. Anul Internațional al Tineretului: Participare, Dezvoltare, Pace (rezoluție adoptată prin consens de Adunarea Generală).

● 9 decembrie 1983. Dreptul la educație.

APELURI ALE TINERETULUI ROMÂN

● 14 noiembrie 1981. Apelul adresat de tineretul Republicii Socialiste România tuturor organizațiilor de copii, tineret și studenți, tinereii generații a lumii pentru acțiuni unite consacrate păcii, securității și colaborării, pentru o lume mai bună și mai dreaptă.

● 12 noiembrie 1983. „Tineretul României dorește pacea”.

● Scrisoare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

● Apelul adresat organizațiilor naționale, regionale și internaționale de tineret din Europa cu care Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Organizația Pionierilor întrețin relații de colaborare.

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Redactor șef-adjunct: HARALD ZIMMERMAN
Secretar de redacție: DAN PAMPU

Redactori: CIPRIAN ALIC, VASILICA ANCUȚA, GABRIEL BAIULESCU, DANIEL BUMB, POMPIIU CRĂCIUNESCU, ILIE LAUDAT, DAN PĂRVULESCU, GERLINDE POLEN, LUCIAN RISTEA

Grafică: TUDOREL ILIE Fotoreporter: ADRIAN IOANAȘ

ADRESA REDACȚIEI:

Casa de cultură a studenților, bv. Tinereții nr. 9, camera 102, telefon: 1.49.07 (ședințe: joi, ora 20,30)

TIPARUL: I. P. „BANAT” TIMIȘOARA